

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 153 - 25 Kuruş

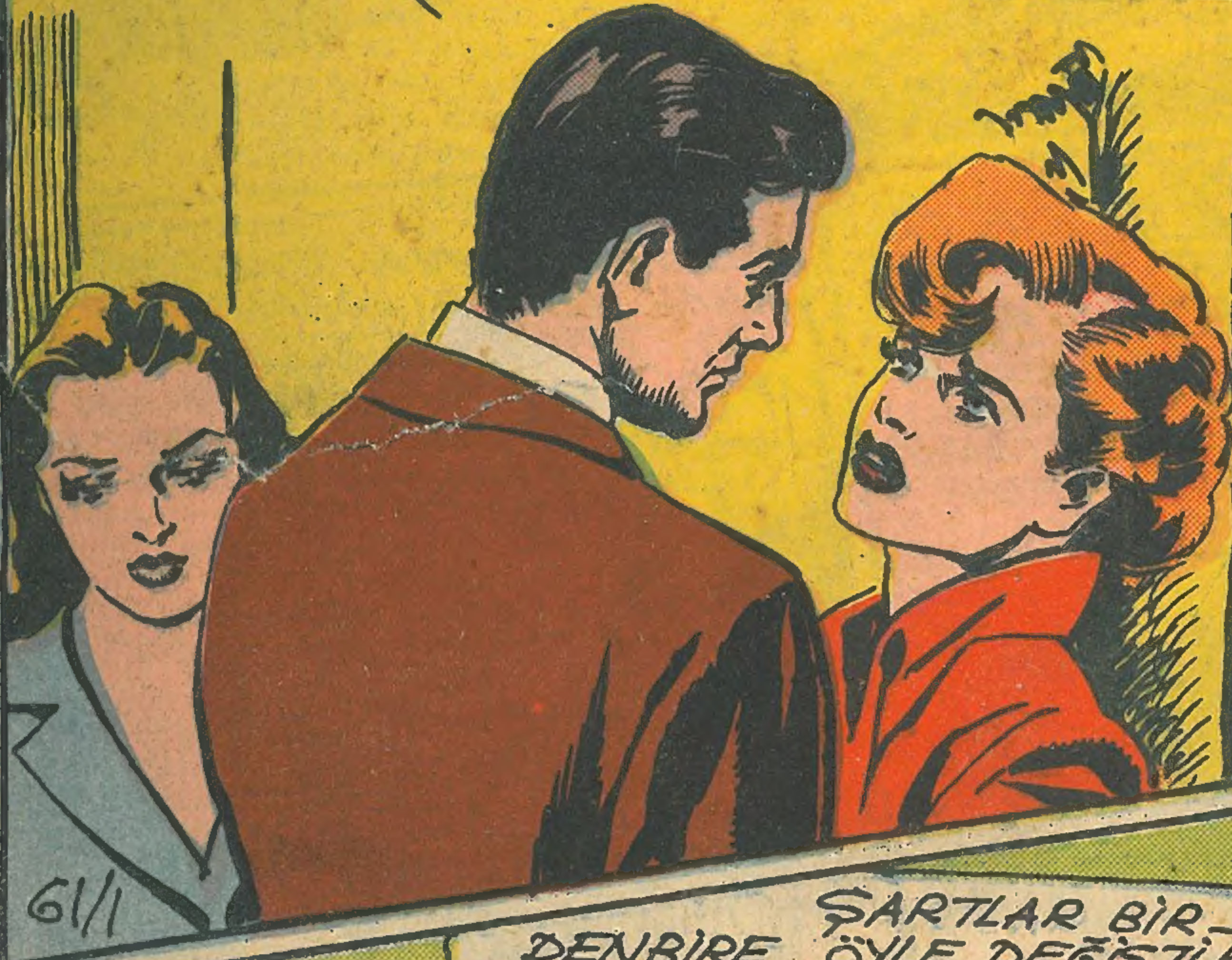
18 - Nisan - Çarşamba - 1951

ARADIĞIM KADIN

UGRAĞIĞIN HAYAL KIRIKLIĞININ ACILIĞINI TAKDİR EDİYORUM. FAKAT ÜZÜLMENİ ONU NASIL OLSA KUCAKLIYACAKSIN YALNIZ BİRAZ DAHA SABIRLI OL..

PAVLO ONU ARAMAĞA GİDEMEZ MİYİZ?

MAALESEF KONTES HİÇBİR VA- KİT NEREYE GİDECEĞİNİ BİLDİR- MEZ. HER MEMLEKET İÇİN PAŞA- PORTU VARDIR. İSTEDİĞİNE KAL- KAR GİDER.

61/1

VIOLONA NEYE "ANNEM", DEMEDİN DE "KONTES" DEDİN?

ŞARTLAR BİR- DENBİRE ÖYLE DEĞİŞTİ Kİ SENİN YANINDA ONA "ANNE", DEMEMİ GARİBİME GİDİYOR.. ARTIK O SENİN ANNEN VE BEN..

153/1

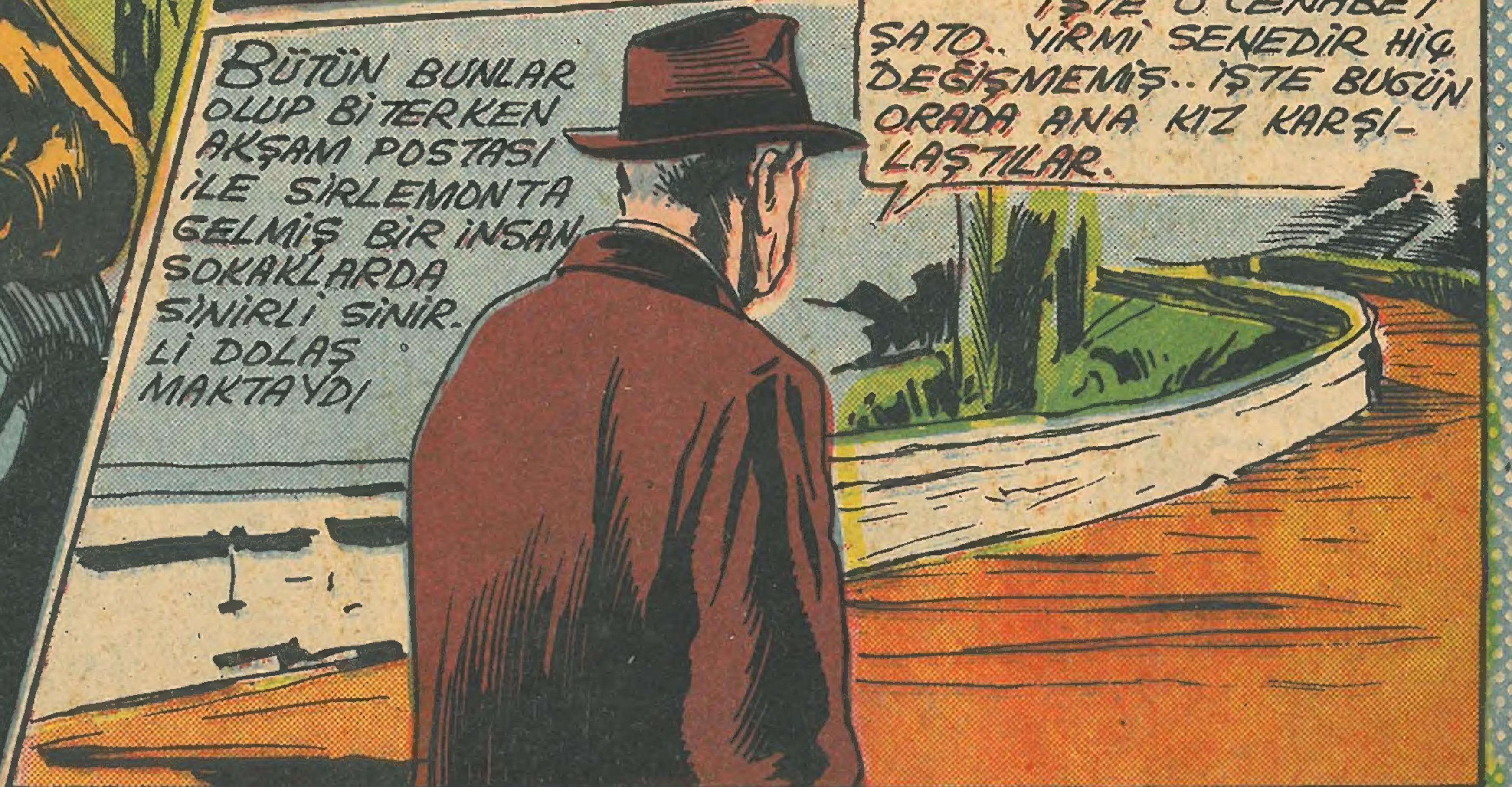
ANNEME SEN DE HER ZAMAN ANNE DİYEBİLİRSİN VIOLONA.. SEN SENELERCE ONUN KALBİNİ DOLDURDUN..

TEŞEKKÜR EDERİM.. ÇOK İYİ KALP- LİSİN MATİL DE..

BÜTÜN BUNLAR OLUP BİTERKEN AKŞAM POSTASI İLE SİRLEMONTA GELMİŞ BİR İNSAN SOKAKLARDA SINIRLI SINIR- Lİ DOLAŞ MAKTAYDI

İSTE O CENABET SATO.. YIRMI SENEDİR HİÇ DEĞİŞMEMİŞ.. İSTE BUGÜN ORADA ANA KIZ KARŞI- LAŞTILAR.

İHTİMAL BENİ İHBAR ETMEĞE VAKİT TE
BULDULAR. AH ORTADA O YEZİT PAVLO OLMASA
İKİ KADINA MÜRACAAT EDİP KENDİMİ AFFET-
TİREBİLİRDİM. NE OLSA MATİLDE BE-
Nİ BİRAZ SEVER.

BURAYA NE YAPMAYA GELDİM BEN? BÜYÜK BA-
BAMIN "İNSAN KURTULMAK İÇİN TEHLİKENİN ÜSTÜNE
GİTMELİ" DERKEN HERHALDE BİR BİLDİĞİ VARDI.
BEN UZAKLARA GİTMELİYİM
HALBUKİ... HAVUŞ SURATLI
DİĞ.. YÜZÜME NE ÖYLE
BAKIYORSUN KENDİKEN
DİNE KONUŞUYORSUN
DA ONDAN

61/2

SERSEM
SERSEM KONUŞUP DURU-
YORUM.. NE DEMEYE AMERİ-
KAYA SAHTE PASAPORT ÇI-
KARTTIM. NASIL OLSA İSVİÇ-
REYE PASAPORTUM VARDI.
YANIKLA BİR AVRUPA DEVLETİ-
NİN İSMİNİ EKLETEMEZ MİY-
DİM?

BRILLO İLE İSTİŞARE İÇİN
HEMEN POSTANANEYE KOŞTU.
MATMAZEL MILANDYA TELEFON
ETMEK İSTİYORUM. ÇOK BEKLİ-
YECEK MİYİM?

AŞAĞI YUKARI
YARIM SAAT...
TELEFON NUMA-
RANIZI VERİR
MİSİNİZ?

ERNESTO
TELEFONCU KIZIN KONUŞMA-
SINA KULAK KABARTTI
ALO... BURASI SİRLEMONT..
NASIL? KONTES VİOLONA İÇİN
BİR FONDGRAM MI VAR?
SÖYLEYİN LÜTFEN..

MADAM KONTES TRANS OTELİNDE.. ÜMİT-
SİZ DURUMDA.. DERHAL GELİNİZ.. İMZA
SOFİYA ROŞ.. TAMAM MI? DERHAL ŞA-
TOYA GÖNDERİYORUM..

153/2

KONTES TRANS OTE-
LİNDE HA.. ÖYLEYSE
HENÜZ BULUŞMADI-
LAR.. İŞTE BU MÜ-
KEMMEL..

ARKASI VAR

Ne zamandan beri şu yolda otobüs şoförüydüm. Etrafındaki manzaraya her sabah ayrı bir zevk ve hayranlıkla bakarım. Ama Don Newbold bir gün otobüse binmezden evvel herkes gibi ben de etrafın manzarasını pek yavan ve yeknesak bulurdum. Zira bu şosenin iki tarafında dümdüz ova uzanır. Seyrek ağaçlı dümdüz toprak.

Don Newbold pek te yakışıklı olmıyan bir gençti. Ama alnında dökülen karışık bukleleri ve parlak, dürüst gözleri vardı. Otobüse okadar az insan biner ve yol da okadar uzundur ki yolcular birbirleriyle ve şoförle gayri ihtiyari arkadaş olurlar.

Don otobüse binince gitti ve Gladys Olson'un yanına oturdu. Gladys'in şu kadarcık çocukkenki halini bilirim. Mektebe benim otobüsle giderdi. Ama şimdi şehirde bir iş bulmuş ve kasabasını beğenmez olmuştu. Ancak haftada bir geliyordu. Kasabalılara yüksekte bakıyordu. Burnu büyü-müştü biraz. Hele büyük şehirde bir adamla nişanlanınca büsbütün değişti. Artık durmadan şehir hayatının güzelliğinden bahsediyordu. Onun evlenip te şehre gideceğine herkes üzülmüyordu. Zira son zamanlarda burnumun büyümesine rağmen iyi kızıdı. Sevilirdi. Bir kere gittiği zaman da, hor gördüğü kasabasına bir daha pek dönmiyeceği muhakkaktı.

Biraz sonra Don Newbold Gladys ile ahabalık etmeğe başladı. Kasabaya yeni gelmiş. Kasabanın şirinliğini, temizliğini anlatmağa başlayınca Nancy'nin cevaplarının kısılaştığını ve soğuklaştığını hissettim. Bir aralık genç adam,

— «Hele bu yola bayılıyorum» dedi. «Etrafın manzarası öyle güzel ki!»

Gladys, «Hangi manzara?» diye sordu. Genç adamı aptal yerine koyduğu sesinden belliydi.

Don, «Etraftaki manzara» diye cevap verdi. «Yalnız buranın man-

MANZARA

Yazan: Dale Clark

Çeviren: N. Yeğinobalı

zarasını görmek için bakacak yeri bilmek lazımdır. Toprak. Dümdüz toprak gibi görünüyor. Ama bakmasını bilen için topraktan daha güzel manzara yoktur. Tarlanın toprağı başkadır, arsaların toprağı başkadır, bahçelerin toprağı başkadır. Bu ovanın toprağı da bambaşka.»

Gladys, «Ama topraktan başka hiçbir şey yok!» dedi.

— «Denizde de sudan başka bir şey yok. Ama deniz durmadan değişir. Toprak da denizden daha fazla değişir. Kışın demir gibi serttir. İlkbaharda yumuşar, yazın sıcak havalarda yer yer çatlar. Yağmur yağdığı zaman da gevşek, simsiyah çamur. Bu çamurda yalınayak dolaşmak kimbilir ne zevktir!»

Otobüsün içinde bir müddet sükût oldu. Gladys herhalde gençten başlanmamış ve gene kitabını okumağa başlamıştı. Ama biraz sonra sesini duydum.

— «Belki de haklısınız... Ama insan bir kere büyük bir şehre alışınca...»

Genç adamın sesi onun sözünü kesti: «Ben New York'ta doğup büyüdüm. Ama bu toprağın bir karışını şehrin on kaldırımına değişmem...»

Gene bir sükût oldu. Arkama bakmadım. Ama Gladys'in kitap okumadığını, dalgın ve düşünceli gözlerle dışarısını seyrettiğini biliyordum.

★

Ertesi hafta Gladys otobüse her zamanki gibi son dakikada yetişmedi. Şehirden uzaklaşırken de

«Bir karışını, şehrin on kaldırımına değişmem!»

ayrılmak istemiyormuş gibi, hasretle arkasına bakmadı. Bir durakta döndüm ve yolcuları gözden geçirdim. Gladys o

sırada saçlarını düzeltiyordu. Sol elinin üçüncü parmağındaki altın halkanın çıkmış olduğunu o zaman farkettim!

Üç günden beri Napoli'de bulunan Roberto, şehrin eşsiz bulvarlarından birinde yalnız başına geziniyordu. Az ileride, çınar ağaçlarının gölgesinde sık ve zarif bir bayanın yalnız olarak dolaştığını gördü.

Bu kadına, geldiğinden beri, bir kaç kere daha raslamıştı. Fakat bu sabah, her zamankinden daha cazip ve şirindi. Yanına yaklaştı ve sesine tath bir ton vererek:

— Zannederseniz sizinle evvel tanışmıştık; dedi.

— Ben zannetmiyorum.

— Şu halde, müsaade ederseniz, şimdi tanışalım.

— Rica ederim yanımdan gidiniz.

— Sız hiç te hain bir kıza benzemiyorsunuz.

— Yanlışınız var! Ben kız değilim.

— Nasıl? Evli misiniz? Kocanız mı var?

— Evet!

— Burada sizinle beraber mi?

— Hayır, burada yalnızım.

— Oh ne âlâ... Şu halde hiçbir şey ve hiçbir kimse bizi beraber bulunmaktan menedemez. Herkes kocanız olduğumu ve sizi görmeğe geldiğimi söylemek kabildir.

Kadın kendini tutamıyarak kıkılda ile gülmeğe başladı.

Roberto kısa bir tevakkuftan sonra devam etti:

— Rica ederim, düşününüz. Kıbar ve asilim ve size çılgınca aşışım... Ufak bir sözünüz beni mesut etmeğe yeter... Bunu benden esirgemeyiniz. Daha evvel size

HESAP Meselesi

Yazan: Gaetano Speronden

Çeviren: Vahit Ongun

kendimi takdim etmediğimden dolayı özür dilerim. İsmim Roberto'dur. Palmiyeler otelinde ikamet ediyorum. Düşününüz, iklimiz de burada tanınmıyoruz. Yeni evlenmiş genç ve uygun bir çift oldu-

ğumuza herkesi mükemmelen ikna edebiliriz...

— Oo! Rica ederim, beni tahkir ediyorsunuz;

Güzel kadın böyle söyliyerek arkasını döndü ve Roberto'yu yal-

nız bırakarak uzaklaştı.

Roberto bir müddet bu cazip kadını takip etti. Sonra bundan vaz geçerek Palmiyeler oteline döndü.

Kararını vermişti. Bir emri vaki yapmak suretile emeline nail olacaktı. Kendisini bundan üç gün evvel, ilk defa, «Çifte Kumrular» otelinden çıkarken görmüştü. Şu halde, burada oturuyordu.

Roberto, o akşam, «ÇifteKumrular» oteline gitti ve tahmininde yanlış olmadığını gördü. Hoşuna giden bu kadının adını ve ikamet ettiği dairenin numarasını da öğrenmişti:

Sonia ikinci katta 28 numaralı dairede oturuyordu.

Ertesi sabah «Palmiyeler» otelinden valizini aldı ve «Çifte Kumrular» oteline gitti. Otelin kütibine ikinci katta 28 numaralı dairede bulunan bayan Sonia'nın kocası olduğunu söyliyerek valizini yukarı gönderdi ve karısını holde bekliyeceğini bildirdi.

Kocasının geldiğini öğrenen Sonia hayret etti. Gino'nun burada ne işi vardı. Yoksa Bruno ile burada buluşacaklarını mı öğrenmişti...

Derhal kendisine biraz çeki düzen verdikten sonra aşağı indi.

Çok şükür korktuğu başına gelmemişti. Çünkü gelen kocası değil, üç günden beri peşini bırakmayan Roberto idi.

Roberto, Sonia'nın heyecanla indiğini görünce, hemen yerinden fırlayı yanına giderek:

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

SIYAH PELEERİNLİ ADAM

YAZAN: RAFAEL
SABATİNİ

1. Arifi Aşk ve Macera Romanı. 27

Frey Juan cesaretle mukabele etti:

— Su halde bu kadının bizi itham ettiği dalâlete düşerek onun ithamlarını tahakkuk mu ettireceğiz?...

— Ne demek istiyorsunuz? Yeğenimin suçlu olduğunu tnu itiraf edeyim? Onun bütün hayatından ben mesul değil miyim? Onun bu şekilde yetiştirilmiş olmasından ben itham edilmez miyim? Haksız olduğumuzu idrak etmekle beraber Don Pedro de Mendoza'yı ölüme mi mahkûm edelim?

Eğer Frey Juan kardinalin sânimiyetine inanmamış olsa idi; onu yeğenine karşı duyduğu za-
aftan ötürü faraziyeleri birer delil diye kabul ediyor diyecekti. Bir çıkmaza girmiş olduklarını anla-
makla beraber vaziyeti tekrar et-
mekten başka elinden bir şey gel-
miyordu.

— Frey Lui'nin serdettiği hâdiseler mahpus kabul ediyor. Onun ka-
bul etmediği, Frey Lui'nin bu vâ-
kılardan çıkardığı mânâdır. Bu da
hiç gayri mantıkî ve gayri kabil
şeyler değil. Buna rağmen elimiz-
deki delâilin kifayetsizliği mütte-
himi mahkûm etmemize mâni o-
luyor. Bu delilleri nereden elde e-
deceğimizi de bilmiyorum...

— Nereden olacak. Mahpusun kendisinden tabii?

— Katiyen kabul etmeyecektir..

Kardinal yumuşak bir sesle:

— Onu henüz sorguya çekme-
diniz? diye hatırlattı..

Frey Juan ellerini açarak ce-
vap verdi. Kendi kendini itham
eden bir hali vardı:

— Muvaffak olamamaktan kork-
tuğum için ben sorguya çekmiye-
rek, bu işi müşavirlerime bıraktım...

— Muvaffak olamamak mı?

Kardinalin hayreti, Dominiken papazında hafif bir tebessüm ya-
rattı:

— Bu kadını görmediniz efendim. Onun ruh asaleti, sinir hâkimiyeti, karakterindeki mertliği bilmiyorsunuz. Eğer onun müdafaa ettiği bir hakikat ise, kendisine ne kadar işkence yapılırsa yapılsın ağzından bir söz almak mümkün olmayacaktır. Vücudü ligne, liyme edilse bile yine sözlerinde sebat edecektir. Bunu size uzun düşüncelerin bir neticesi olarak söylüyorum. Vazifem bana insanlar hakkında doğru birçok şeyler öğretti. Bazı erkek ve ka-

dınlarda kafa ve ruh asaleti öyle büyük bir mukavemet zemini hazırlıyor ki, bu imanları onları maddî ıstıraba karşı âdeta mukavim bir hale getiriyor. Bu da öyle bir kadın.

Biraz durarak devam etti:

— Eğer kendisini tnuhakkak büyüculükle itham etmek istiyorsak vakit geçirmeden işkencelere başlayalım. Fakat işkenceye başlar ve muvaffak olamazsak Don Pedro de Mendoza'nın vaziyeti ne olur?

Kardinal tekrar düşünceye daldı. Çenesi göğsüne düşmüştü. Dis-
lerinin arasından:

— Böyle bir vaziyete düştüğü için canını şeytan alsın; diye mırıldandı ve daha şiddetle ilâve etti:

— Bu gayrtetkeşliğinden ötürü de Allah o Frey Lui denen adamın cezasını versin...

— Frey Lui vazifesini yaptı efendim... Onun hakkı var...

— Bu vazifeshaslıktan siz de

rahatsız oldunuz. Bana sorulma-
dan kat'iyen bu gibi şeylerin mah-
kemeye intikal etmemesi lâzımdır... Büyücülük kolay, kolay hal-
ledilemeyecek bir davadır...

— Eğer mevzuu bahis olan Don Pedro olmasaydı şimdiye kadar bir neticeye varılmıştı efendimiz...

Kardinal ellerini kaldırıp indirek:

— Evet, evet, dedi. Şimdi de ileri, geri sallanıp duruyoruz. Öyle bir daire içindeyiz ki kurtulup çıkamıyoruz. Ya bu kadın yeğeni-
me büyü yaptığı için mahkûm edilmelidir. Yahut ta Don Pedro (Mukaddes Daire) nin manevî şahsiyetine tecavüz ettiği için ö-
(Mukaddes Daire) nin manevî müsadere edilmelidir. Siz de ka-
dının mahkûm edilemeyeceğini söy-
luyorsunuz...

— Benim kanaatim bu...

Kardinal ayağa kalktı. Çok düşünceli bir hali vardı. Yavaş, yavaş odada yürümeğe başladı. Bir müddet ayakları ve ipek elbi-

sesinin etekleri yere sürünürken, mozaik işlemeli dösemeye çıkar-
dığı sestten başka çıt duyulmadı.

Tekrar Dominiken papazının ö-
nünde durdu. Görmeyen gözlerle o-
na baktı. Parmağında büyük taşlı bir yüzüğün ısıldığı eliyle dalgın dalgın boynunda asılı pırlanta kak-
malı haçla oynatmağa başladı. Nihayet dudakları oynadı. Yavaş ve sakin bir sesle:

— Her şeye rağmen bunun da bir çıkar yolu var, dedi. Bazılarına pek kanunî görünmemesi bakımından tereddüt ediyorum.

Sonra susarak bir sual sordu:

— Her sonun bir hakikati ifa-
de ettiği doğru mudur Frey Juan?

Dominiken papazı rahatsız bir şekilde:

— Cizvitler öyle iddia ederler, dedi.

— İşte onları haklı gösterecek bir mesele. Beni yeğenimin yerine koyun. Don Pedro Allaha inan ve sadakatle hizmet etmiş bir adamdır. Kendi kumandasındaki gemi ile denize açılmıştır.

Bütün bunları nazarı itibara aldıktan sonra böyle bir adamın herhangi bir tesir altında kalmadan dine karşı cephe almasına imkân var mıdır? Veleve bu tesir Frey Lui'nin dediği şekilde, veleve ki senin kabul ettiğin gibi tabii bir hâdiseler olarak tecelli etsin, onu sonra düşünürüz. Şimdiki halde yalnız böyle bir tesirin mevcudiyetini kabul edeceğine zannedersen siz de aynı fikirde misiniz...

— Tamamıyla...

— O halde başka bir şey düşünelim. Evvelâ kadını büyü-
lükten dolayı mahkûm ederiz... Bunun üzerine de Don Pedro'yu büyülenmiş ve ne yaptığını bilmez bir hale gelmiştir diye mahkûm ederek, ilk (Auto de Fé)) âyini-
nde riyazete mahkûm ederiz. Biz tek-
rar kadına dönmeyen evvel, o cezasını çekerek günahlarından temizlenmiş olur... Bilâhare kadına isnat edilen büyüculük tökmeli delâil noksanlığından sukut eder. Kendisini yalnız dine hakaret su-
çıyla cezalandırırız. O zaman da Don Pedro hâdisesi bir daha açıl-
mamak üzere kapanmış olur...

Kardinal susarak, muavinine bakmağa başladı.

Frey Juan bir an sessiz kaldıktan sonra, yavaşça:

(Arkası 14. sayfada)

«Bu delilleri nereden elde edeceğimizi de bilmiyorum!»

— Nasıl, dedi. Hayret ettiniz değil mi? Sizin burada olduğunuzu biliyordum. Bavulumu aldım ve geldim. Otel kâtibine de kocanız olduğumu söyledim. Böylece beni aldatmanıza mâni oldum. Herhalde aksini iddia edemezsiniz. Çünkü bu takdirde bir hayli dedikodulara sebep olursunuz ki tahminime göre bu da sizin işinize gelmez...

Sonia düşündü. Robertsonun dediği doğru idi. Dedikodu mevzuu olmak istemezdi:

— Partiyi kazandınız, dedi. Sonra ilâve etti. Bari bir tarafa çekilip oturalım, böyle ayakta durup herkesin nazarı dikkatini çekmiyelim.

Roberto, zaferinden sarhoş olmuştı.

— Arzu ederseniz, dedi. Çıkıp

biraz dolaşalım. Akşam yemeğini de bir gâzinoda yeriz

Sonia kısa bir tereddüitten sonra kabul etti.

Akşama kadar gezip dolağınadıkları yer kalmadı. Bu arada, Roberto, Sonia'ya bir tuvalet ile bir çift yakut küpe de aldı.

Sonia, ikidebir bir gün evvelki kaba hareketinden dolayı özür diliyordu. Roberto'nun cömertliği karşısında mahcup kalmıştı. «Ambasadör» ün önünde durdular. Sonia:

— Roberto, istersen bu akşam burada eğlenelim; dedi.

Fena bir fikir değildi. Roberto saatine baktıktan sonra:

— Şekerim, dedi. Saat 20 olmuş. İstersen hemen şimdiden girip güzel bir yere oturalım. Eli-

mizdeki paketleri de vestiyere bırakırız.

— Sen bilirsin, canım. Yalnız... Benim bir teklifim var. Sen gir otur. Ben otele gideyim ve bu gecemizin şerefine, senin hediyen olan tuvaleti giyip geleyim. Böylece sana karşı takınmış olduğum kaba tavrı da unutturmuş olurum.

— Sevgilim artık olanı unutam ve keyfimize bakalım. Su halde ben şimdi salonun en güzel yerini seçer ve otururum. Sen de yarım saate kadar gelersin olmaz mı?

— Hiç merak etme.

— Gözüm hep kapıda olacaktı.

— Şimdilik Allaha ısmarladık.

— Haydi güle güle.

Roberto, bir buçuk saatten beri «Ambasadör» de bekliyordu. So-

nia elân görünürlerde yoktu. Nihayet tahammül edemedi ve «Çifte Kumrular» oteline telefon etti:

— Alo!... Ben bayan Sonia'nın kocasıyım. Bana lütfen odasının telefonunu verir misiniz...

— Bayan Sonia mı? İkinci kat 28 numaralı daire değil mi?...

— Evet.

— Efendim kendileri şimdi çıktılar size de bir mektup bırakmışlar.

— Mektup mu?

— Evet...

— Kabilse açıp okur musunuz?

— Okuyorum efendim:

«Kocacığım ben gidiyorum. O-
telin hesabını öde ve yetiştirebilirsen yetiş!...

Sonia

NAT PINKERTON

HİÇ YERİNDEN KİMİLDATMA-
DİK EFENDİM. ÇENESİNDEKİ BE-
RE AĞIR BİR DARBENİN NETİCE-
SİNE BENZİYOR. BEYİN KANAMASIN-
DAN ÖLMÜŞ OLABİLİR.

BU İŞİ
KİM YAPTI
ACABA?

BU NUMA-
RALARI TELEFON
SANTRALINDAN SO-
RUP KİMLERE AİT
OLDUKLARINI ÖĞRENE-
BİLİRSEK KATİLİ BUL-
MANIZA YARDIM EDE-
BİLİRİM SANIYORUM

ST-38665
DA-57713
OL-09505
KY-25600
ST-15545

ÇİPSİN DİVARINA YAZILMIŞ
OLAN TELEFON NUMARALARINI
SORDURDUM. BU İSİMLER SANA BİR
ŞEY SÖYLÜYOR MU?

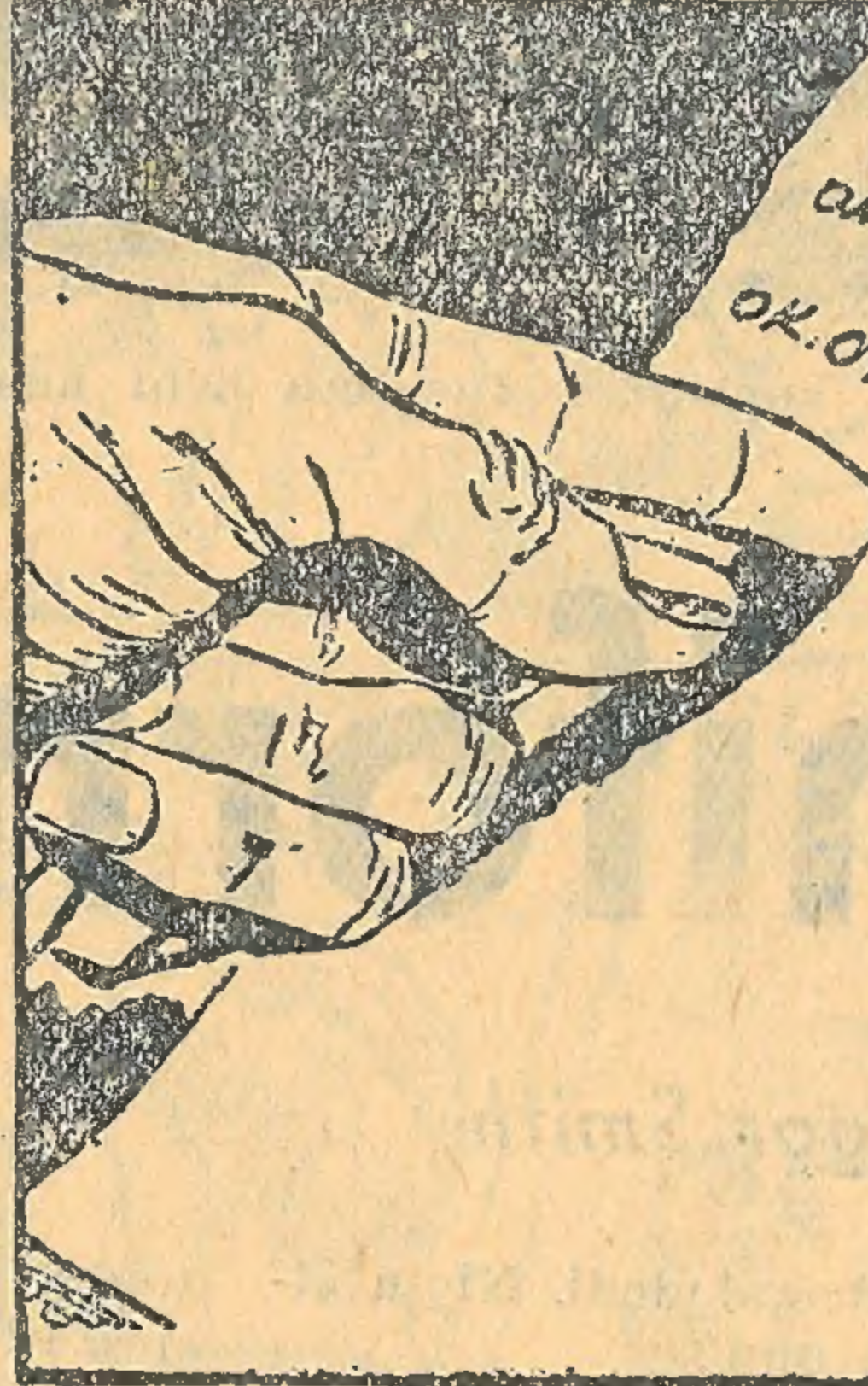
EVE
T
ŞU
İSİM

81

NAT
PINKER-
TON
POLİSLER
İLE
İŞBİRLİĞİ
YAPTI.

DİKKAT EDİN MO-
RAY İYİ BİR NİŞAN-
CIDIR. HER
FİRSATTA SI-
LAH ÇEKER

BİZİM ÇOCUK-
LAR DA ATEŞ
ETMESİNİ Bİ-
LİRLER..

ST-38665 — Martin
DA-57713 — John C.
OL-09505 — Frank B.
— William Moray
— William Galt

NAT..
POLİSLER
ANNEMİ KA-
ÇIRAN HAYDUTLA-
RIN İZİ ÜZERİN-
DEYMIŞLER

KENDİNE DİKKAT
ET NAT.. MORA-
YIN KATİL OLDU-
ĞUNU SÖYLE
DİNDİN..

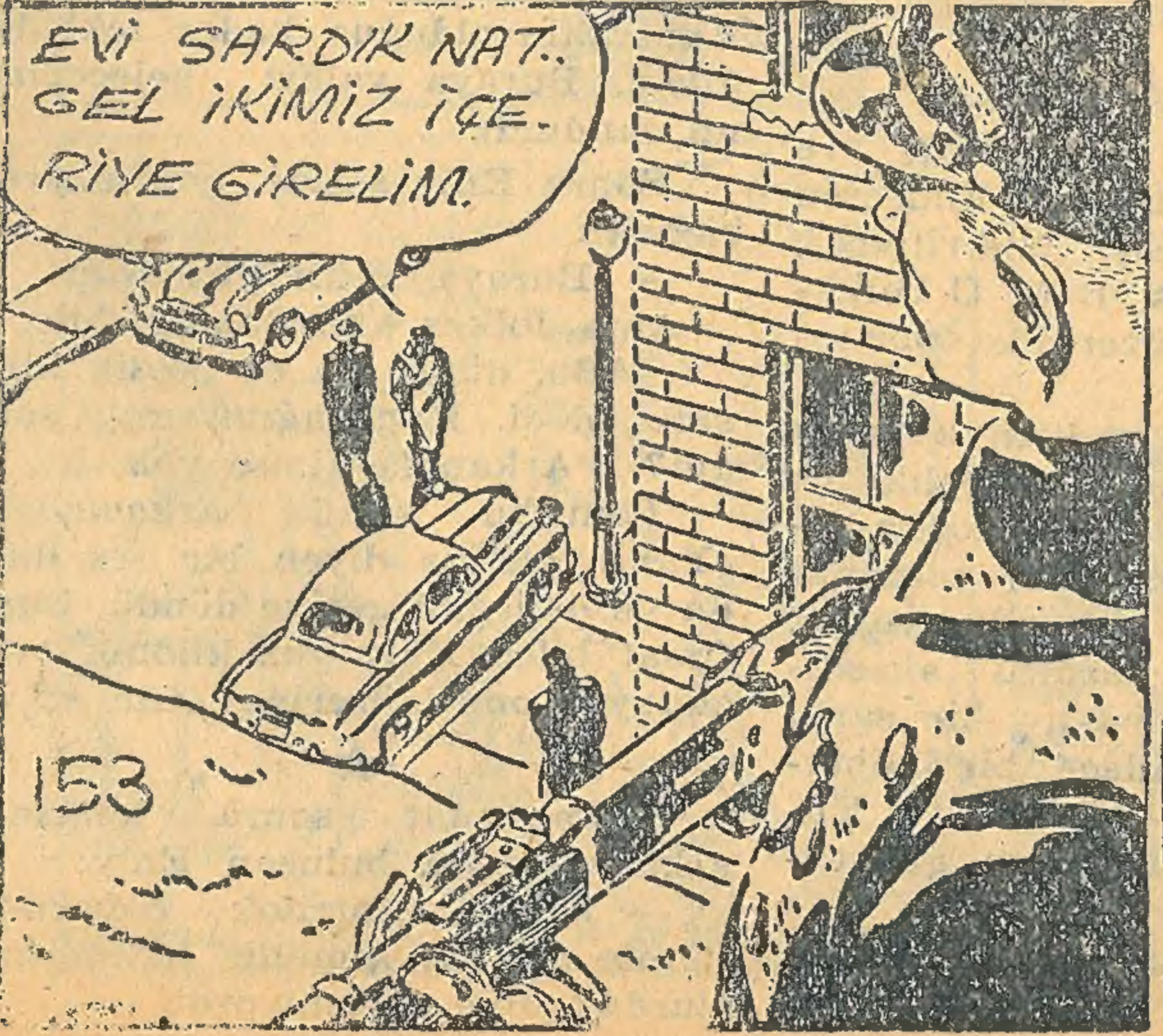
ÜZÜLMME CANIM. VAZİYET
TEHLİKELİ DEĞİL..

UNUTMAYIN EFEN-
DİM. MORAY ACIMA-
DAN ATEŞ
EDER
MİYECEĞİZ
ÇOK KALABA-
LIĞIZ. ÇARE-
SİNE BAKA-
RIZ..

EVİ SARDIK NAT..
GEL İKİMİZ İÇE-
RİYE GİRELİM.

MORAYIN DAİRE-
SİNE ÇIKACAĞIZ
HEM DE ÇA-
BUK..

MR. MORAY
EVDE YOK
GALİBA
EFENDİM

BAKALIM.. SEN
BAS ZİLE.. CEVAP
VERİRSE BİR
PAKET GETİR-
DİM DER-
SİN

ARKASI VAR

Sonra kampta moda olan espirili cümleyi söyledi. «İnşallah beni kaatil sanmamışsındır.

Eylül ayı sona ermek üzereydi ve güneşin çarçabuk Kayalık Dağların ardına saklanması yüzünden akşamlar anı olarak iniyordu.

İkinci sınıf er olan Enly, petrol lâmbasının yarı aydınlatığı çadırda yavaş yavaş soyunmağa başladı. Akşamı kantinde, birkaç arkadaşıyla beraber geçirmişti. Onun eski marifeti olan karnından konuşması bu çocukları epey eğlendiriyordu. Enly 1.93 boyu ve tam yüz kilo ağırlığıyla B bölümünün deviydi. Bir ara:

— Briggs nerede? diye sordu.

Kanadalı bir Fransız olan Briggs çadırın üçüncü sakiniydi. Yatağının üzerinde uyuklamakta olan Trelawny esnedikten sonra:

— Briggs'in izni vardı, dedi. Ama saatini geçirdi. Allah vere de gelirken nöbetçiye raslamasa:

Briggs o akşam nöbetçiye raslamadı. Ertesi sabah onu yolun kenarında ölü buldular. Kafasının etrafındaki topraklar kandan kıpkızıl olmuştu. Kafasını vücudundan yarı yarıya ayırmış olan cinayet âleti, bir süngü kasaturası, yanı başında duruyordu.

★

Derhal bir harp divanı toplandı. Kanadanın meşhur altı polis teşkilâtından müfettişler geldi ve askerî kampın üzerinde endişeli bir hava esmeğe başladı.

Kantinde, ölen gencin arkadaşlarından biri:

Üniformalı Kaatil

Yazan: Edgar Smith

Çeviren: Sayhan Bilbaşar

— Zavallı, Briggs! dedi. Niçin öldürdüler acaba onu?

Başka biri ilâve etti:

— Acaba kaatili bulabilecekler mi?

Kaatil oradaydı ve konuşulanları dinliyordu. Hiç sesini çıkarmadı ve içmekte olduğu gazozu bitirerek kantini terketti.

★

Kaderin cilveleri pek tuhaftır. Eğer, Briggs'in öldürüldüğünden tam bir hafta sonraki gece esnasında, Fatty adlı bir er müthiş sancılarla uyanıp ta ufak bir gezinti (!) yapmak mecburiyetinde kalmasaydı muhakkak ki daha uzun zaman yaşayanlar arkasından kalacaktı. Ama ne yazık ki Fatty çadırı terketti ve alnında yazılı olan şey başına geldi.

★

Kantinde Jolkes adlı er, etrafını çevirmiş olan arkadaşlarına şunları söylüyordu:

— Anlamadığım taraf Fatty'nin niçin değil, nasıl öldürüldüğü. Zira ben o gec enöbetteydim ve cinayet burnumun dibinde işlendiği halde en ufak bir ses bile duymadım.

Orada olan Enly:

— Şansın varmış Jolkes, dedi. Ya kaatilin aklına esseydi de bir kasatura darbesi de sana indirseydi.

Biri lâfa karıştı:

— Zavallı oğlana da yarım dolar borcum vardı. Almadan gitti...

Başka birisi:

— Benim anlıyamadığım bu kaatilin ne maksatla adam öldürdüğüdür, dedi.

Kaatil ilâve etti:

— Ben de anlıyamıyorum.

Ertesi hafta, çavuş Grayling vazifesi başında öldürülmüş bu-

lundu. Gazetelerden biri «Bu defa sıra kime gelecek?» başlığı altında bir yazı neşretti ve vaziyet kamp-ta büsbütün gerginleşti. Gizlice celbedilen detektifler el altından tahkikatlarını yapıyor fakat bir netice alamıyorlardı.

Son cinayetten iki gün sonraki sabah Trelawny erkenden hazırlandı. Bu sırada Enly sordu:

— Nereye gidiyorsun?

— Biraz dolaşacağım.

Dışarıda hava dondurucuydu ve kalın bir sis vardı. B. bölümünün çadırları bittikten sonra da yürümeğe devam etti ve C bölümünün kısmına geldi. Zihni şahsı bir meseleyle meşgul olan Trelawny aniden irkildi. Nöbetçi:

— Sen miydin? diye sordu. Bir adım daha atsaydın ateş ediyordum. Geri dön; buradan ileriye gitmek yasak.

Bu muhavareden beş dakika sonra çavuş Menzeis Trelawny'nin yerde yatan cesedine rasladı.

★

Kamptaki hava büsbütün gerginleşmişti. İzinler kaldırılmış ve yeni bir emre kadar hiç kimsenin kampı terketmemesi bildirilmişti. Şüphe en ziyade A, B ve C bölüklerine ait erlerin üzerinde toplanıyordu.

O akşam Enly çadırın kapısını araladı ve dışarı baktı. Sabahki sis hâlâ kalkmamıştı. Ama akşam olduğunu belli eden her zamanki seslerden hiçbirini duyulmuyordu. Ne kantinden bir gürültü aksediyor, ne de çadırlardan bir şarkı sesi geliyordu. Sadece bir nöbetçinin muntazam ayak sesi, Enly'nin kulaklarına kadar geliyordu.

Dışarıda kimse yoktu. Erler mecbur olmadıkça çadırlarından

dışarı çıkmıyor, bu takdirde de daima çift çift geziyorlardı.

Enly sigarasından son bir nefes çekti ve yere atarak topuğuyla ezdi. Sonra çadırdan tamamen çıktı.

Dışarıda ilk rasladığı er Corn-cot oldu. Corn-cot onu görünce önce selâm verdi, sonra kampta moda olmuş olan espirili cümleyi söyledi:

— İnşallah beni kaatil sanmamışsındır.

Ve başka bir şey ilâve etmeden uzaklaştı. Enly kendi kendine güldü. Onun gibi 1.93 boyunda bir adamla, yarı karanlık bir havada uzun zaman beraber bulunmak her babayığının harcı değildi. Bazısı işte böyle kibarca savuş-verirdi.

Enly, kafası son zamanlarda cereyan etmiş olan meseleleri birbirine bağlamakla meşgul yürürken Jolkes'e rasladı. Konuşmağa ve tabii olarak meçhul canavardan bahsetmeğe başladılar. Enly:

— Kaatilin, nöbetçinin yanıbaşında adam öldürmesinde ve nöbetçinin bunu duymamasında mantıksızlık var gibi geliyor bana, diyordu. Kendimce hâdiseleri şu şekilde birbirine bağhyabiliyorum: Briggs, canavarın, silâhını yanında bıraktığı yegâne maktuldür. Bu gösteriyor ki, kaatilin elinde iki tane kasatura vardı... Ama bu pek bir şey ifade etmiyor. Asıl mühim olan nokta kaatilin, cinayetleri işlediği sırada teçhizat bakımından eksiksiz bulunmasıdır.

Zira kasatura sadece tam teçhizatlıların üzerinde göze hatmaz. Daha doğrusunu istersen şunları söyleyebilirim ki kaatil nöbetçinin bizzat kendisidir.

Şimdi iki adam karşı karşıya geçmişlerdi. Enly devam etti:

— Ondan sonra nöbetçilerin listesini gözden geçirdim ve vardığım netice şu oldu...

Enly devam edemedi. Zira sivri bir kasatura ucunun göğsüne dayandığını hissetmişti. Jolkes:

— İyi düşünmüştün, dedi. Şimdi ne yapmak fikrindesin?

— Bana göre hava hoş. Ne yapacağımı asıl senin düşürmen, lâzım.

— Yapacağım gayet basit. Beynine bir kursun sıkar ve beni öldürmeğe teşebbüs ettiğin sırada seni temizlediğimi söyleyim. Zaten erlerin çoğu senden şüpheleniyor. Bir daha da cinayet işlemem.

— Senden ilk defa bir süngü talimi esnasında şüphelenmiştim... Ama hain olduğun kadar zeki değilsin. Buraya yalnız geleceğimi mi sandındı.

Sonra Enly sesini yükselterek bağırdı:

— Buraya gelin yüzbaşım! Ama Jolkes kanıldamadı bile.

— Bu, dünyanın en beylik hilesidir, dedi. Kanacağımı mı sandın?... Arkamda kimse yok.

Tam bu sırada arkasından: «Yanılıyorsun» diyen bir ses duydu ve deli gibi geriye döndü. Bunu fırsat bilen Enly yüz kiloluk vücuduyla onun üzerine atılmıştı.

★

Birkaç saat sonra kantinde arkadaşlarıyla buluşan Enly:

— Benim vantrilok olduğumu bilmiş olsaydı kimbilir halim nice olurdu? diye söyleniyordu.

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini idare eden:

CELÂL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

GİZLİ VAZİFE !..

FAKAT NASIL ANNE? GÖNÜL YARASI GÜÇ GEÇER Kİ... ZİMAVAÇALIŞACAM

153

BABA SANA ANNE.. Mİ GETİRDİM.. BİLSEN NE İYİ KADIN.. BÖYLE İYİ OLDU. HAYATIM DAN MEMNUNUM.

ERTESİ SABAN ALEN GİTME. FRANSUA.. KAY.. BEDECEK VAK.. TİMİZ YDK.. SENİNLE GELMEGE HAZIRIM.

VİDALİS DÜZELDİ. KENDİ SİNE HABER VERMEDEN GİTMEYELİM.

VİDALİS GİDEN ARKADAŞLARIMIZI BULUP GETİRMEK İÇİN GERİ KALAN ATLARI ALALIM MI? ALIN.. YOLUNDU AÇIK OLSUN.

BANA ANDREYİ GETİRECEK MİSİN EVET ROZİN

SEN FRAN.. SUA.. SENSİZ YAŞAYAMAM BİLA..

DELİKANLILAR AHİRA GİRİNCE DONA KALDILAR. ŞANSIMIZ YOKMUŞ.. İKİ AT TA ÖLMÜŞ..

NE OLMUŞ? BU CİVARDA SIK GÖRÜLEN BİR HASTALIK OLACAK

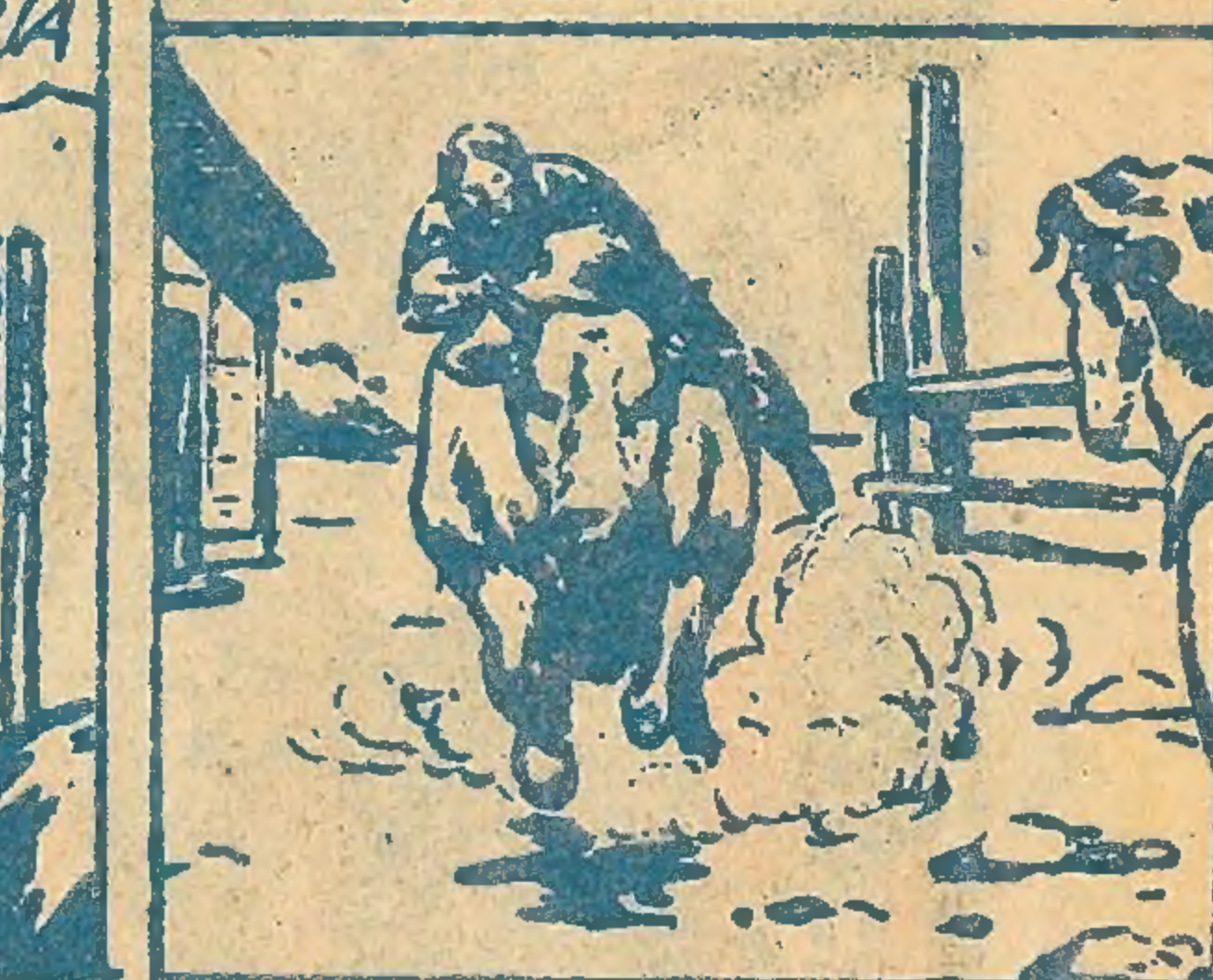
MAHVOLDUK MAHVOLDUK BÜTÜN TAVUKLARI.. MİZ KARARDI KARARDI ÖLDÜ.

ALEN BU HASTALIK Bİ.. ZİMİRİN DE TEHLİKELİ Mİ? MAALE.. SEF.. EVET FRANSUA

BU SİRADA BİR ÖKÜZE BİNİMİŞ OLAN BİR ÇO.. BAN ÇİFTLİĞE GELDİ.

HAYVAN YORGUNLUKTAN SERİLDİ DİNLEYİN DİNLEYİN.

NE VAR SÖYLE.. ORADAN GELİYORUM. BİR YUDUM SU YOK. HAYVANLAR DÜZİNELER LE ÖLÜYOR

KORKUNÇ BİR FACİA.. TANRI ANNEMİ YER.. KADAŞLARIMIZI KÖRÜDÜ.

HABER ÇİFTLİĞE YAYILDI. FENA.. MAHVOLDUK.

HAYIR.. BU HAS.. TALİĞİ İYİ EDEN BİR OT VARDIR AMA ÇOK NA.. DİR.. DİR..

EVET CESUR OLMALİYİZ.. İNDİANA ROZİN VE BİLA GÜNLERİNİ BU OTU ARAMAK İLE GEÇİRİYORLARDI.

BU SİRADA ALENLE FRANSUA BÜYÜK KAZANLARDA SU KAYNA.. TIVORLARDI KİMSE BU HAS.. TALİĞİN ÖNÜNE GEÇENİYE.. CEK..

KORKUNÇ BİR TU.. FAN OLSA YER YÜ.. ZÜNÜ BU MİKROP.. TAN YIKAYIP TE.. MİZLESE

ARKASI VAR

MANDRAKE

TEHLİKELER YOLU-
NUN BİRİNCİ TEHLİ-
KESİ OLAN DELİ İH-
TİYAR TÜFEĞİYLE NI-
SAN ALIRKEN MAN-
DRAKE BİR İŞARET
YAPTI. TÜFENK ANSIZIN
İKİYE AYRILMIŞ
GİBİ OLDU.

MANDRAKENİNİ YENİ BİR İŞARETİ ÜZE-
RİNE İHTİYARIN BEYAZ SAKALI HALAT
GİBİ VÜCUDUNU SARMAĞA BAŞLADI.

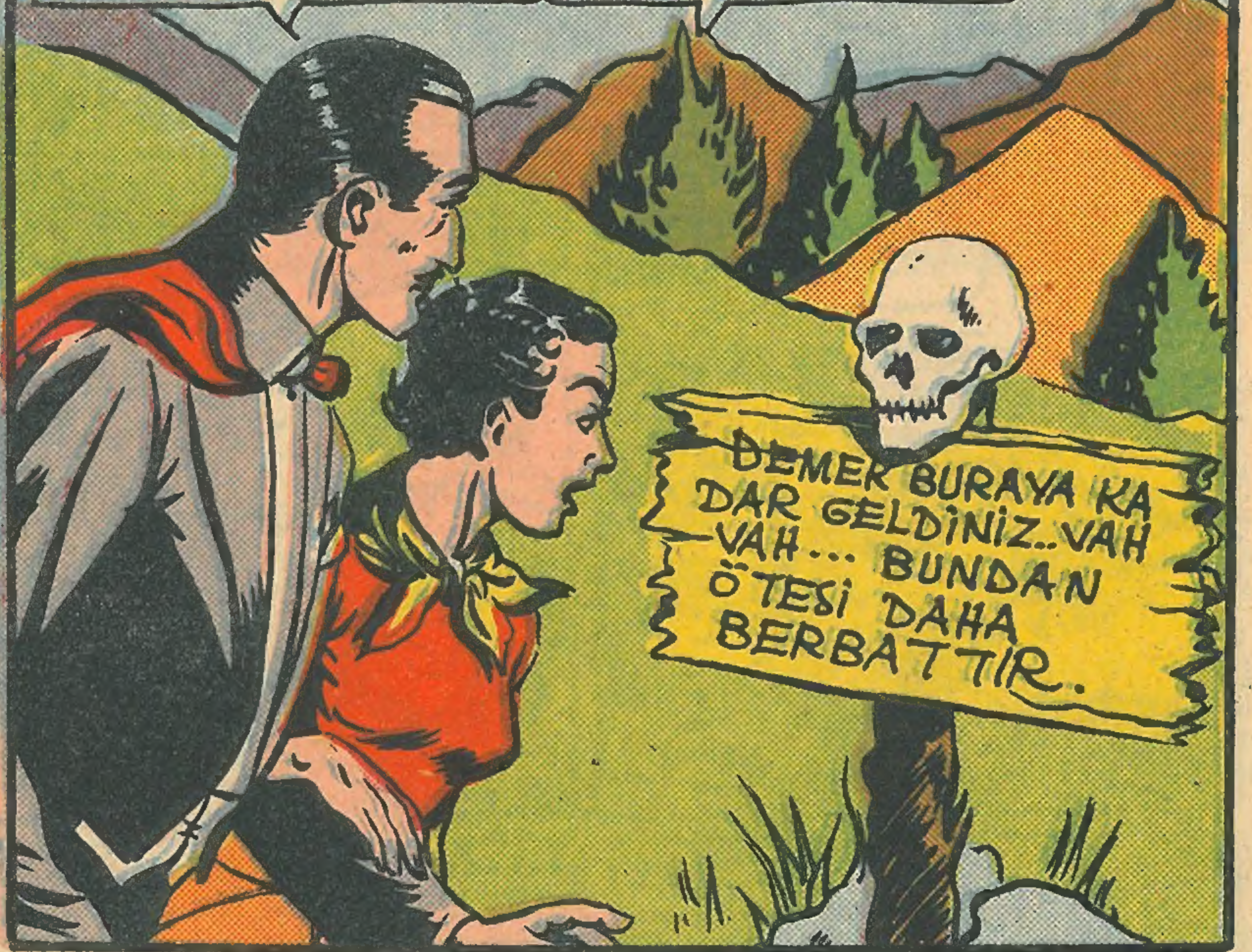
BU YOL KISA AMA
MUHAKKAK Kİ ÇOK
TEHLİKELİ.. İSTER
SENİZ DÖNELİM
UZUN YOLDAN Gİ-
DELİM. NE DER-
SİN NARDA..

BANA KALIRSA BU YO-
LUN TEHLİKELİ OLDUĞU-
NU O İHTİYAR DELİ UY-
DURDU. BOŞUNA VAKİT
GEÇİRMİYELİM.. BİR AN
EWEL KURTULALIM..

BİRAZ SONRA BİR LEVHAYA DAHA RASTLADILAR

YİNE UYDURMA MI DERSİN NARDA.. TABİİ UYDURMA
KORKMUYORUM..

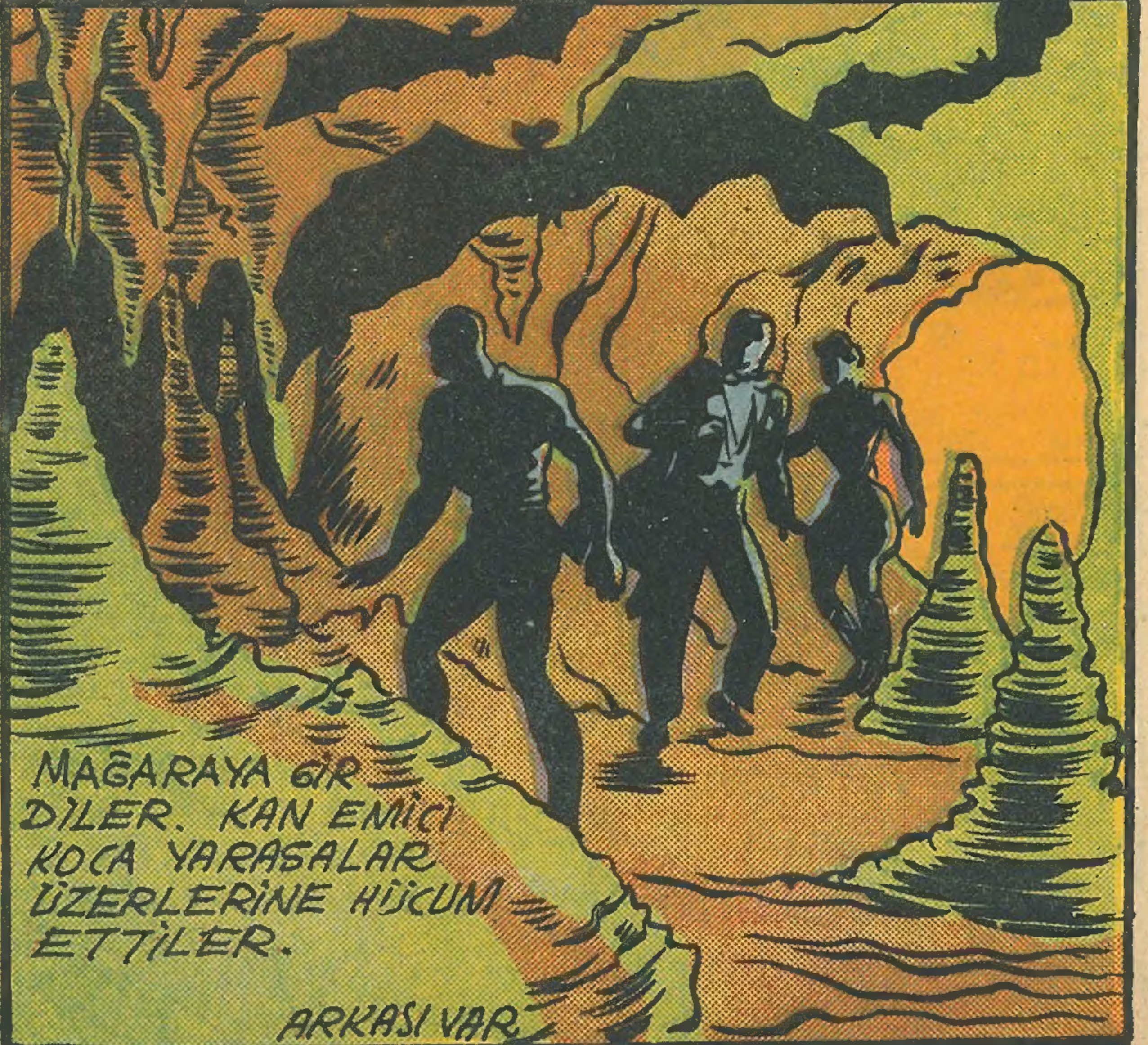
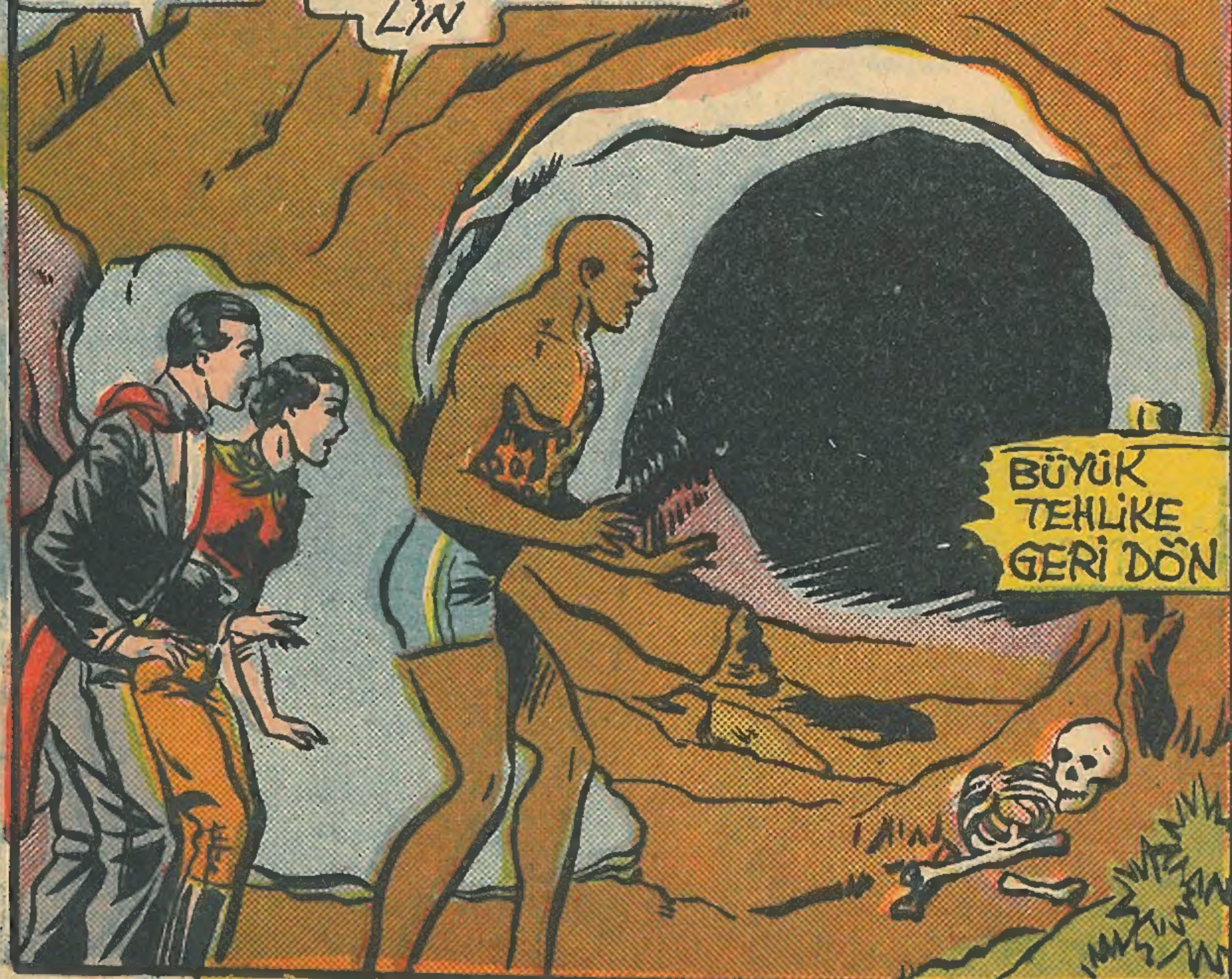

BİR DÖNE MEÇTE BİR TÜNEL AĞIZI VE YENİ

DÖNELİM
Mİ ?

NE MÜNASEBET
PEŞİMDEN GE-
LİN

BİR LEVHA
GÖRDÜLER.

ARKASI VAR.

KARTALIN OĞLU

ELMAS ATINDAN İNDİ.

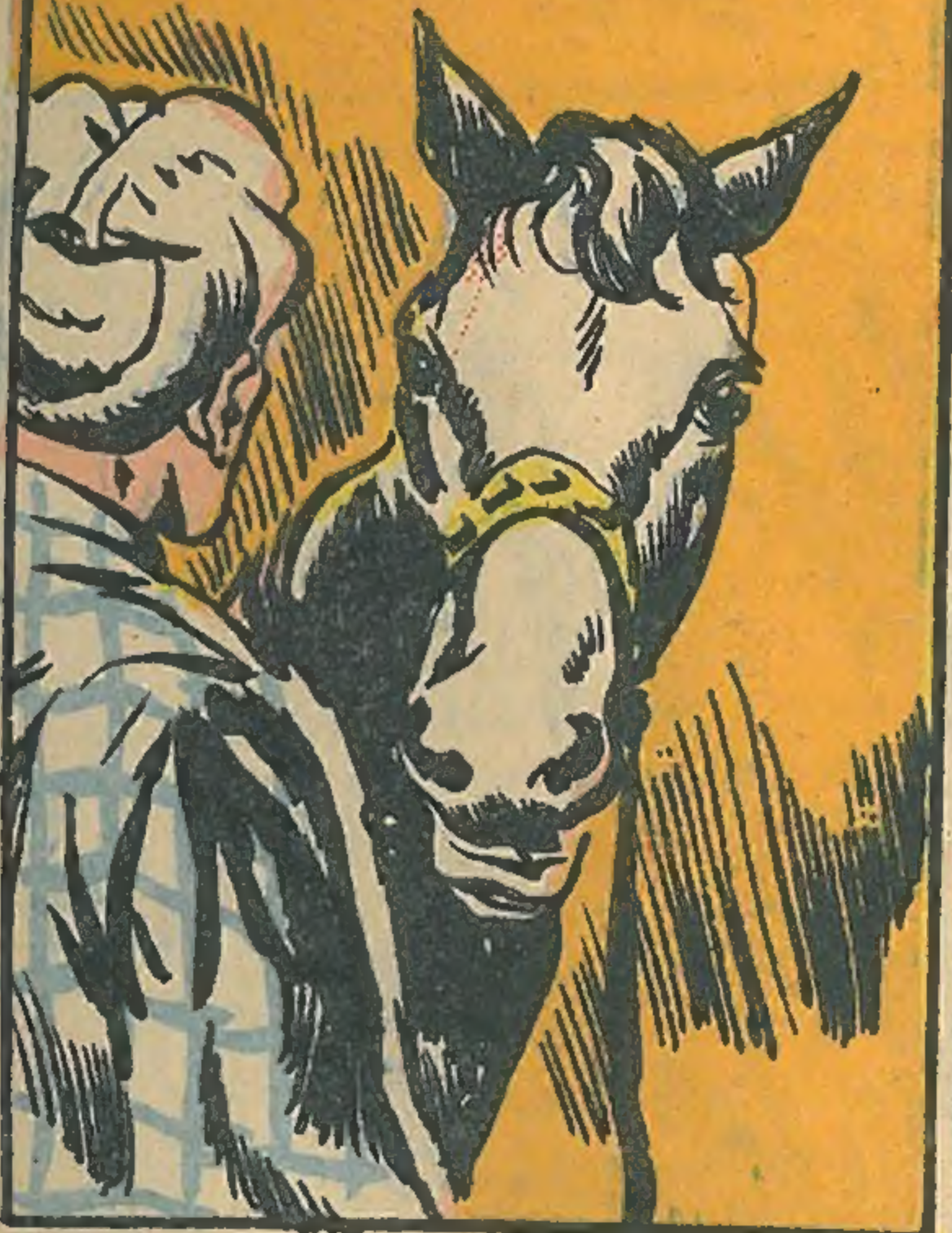
YERDE BİR ÇOBAN YATIYORDU. KOYUNLAR ETRAFINA TOPLANMIŞLARDI.

ELMAS ÇOBANIN YANINA YAKLAŞTI.

ÇOK HEYECANLANMIŞTI.

ALLAHIM! NEYE BU VAHŞET?

BU SIRADA HAYDUTLARIN REİSİ UZAKTA BİR SARAY GÖRDÜ.

PIRIL PIRIL!... İÇİ KIYMETLİ MALLARLA DOLUDUR. YAĞMALIYALIM...

GÖRDÜĞÜ SARAYIN BAHÇESİNDE İKİ AHU DOLAŞIYORDU.

ALGA! BU GECE YİNE RÜYAM. DA MEŞHUR ŞÖVALYEMİ GÖRÜDÜM...

BU ÜĞÜNÇÜSÜ... KAVUŞMAN YAKINDIR İRTS...

ALGA, RACA JURASIN KIZI, İRİS TE EVLATIĞINDI.

TATİLİMİZ NE YAZIKKI BİTTİ. YARIN RACANIN YANINA DÖNÜYÖRÜZ.

MEŞHUR SUVARİMİZİ GÖREMİYETEĞİZ DESENE...

BU SIRADA HAYDUTLAR GÜZEL SARAYA GİRDİLER.

NE BULURSANIZ ALIN GÖTÜRELİM.

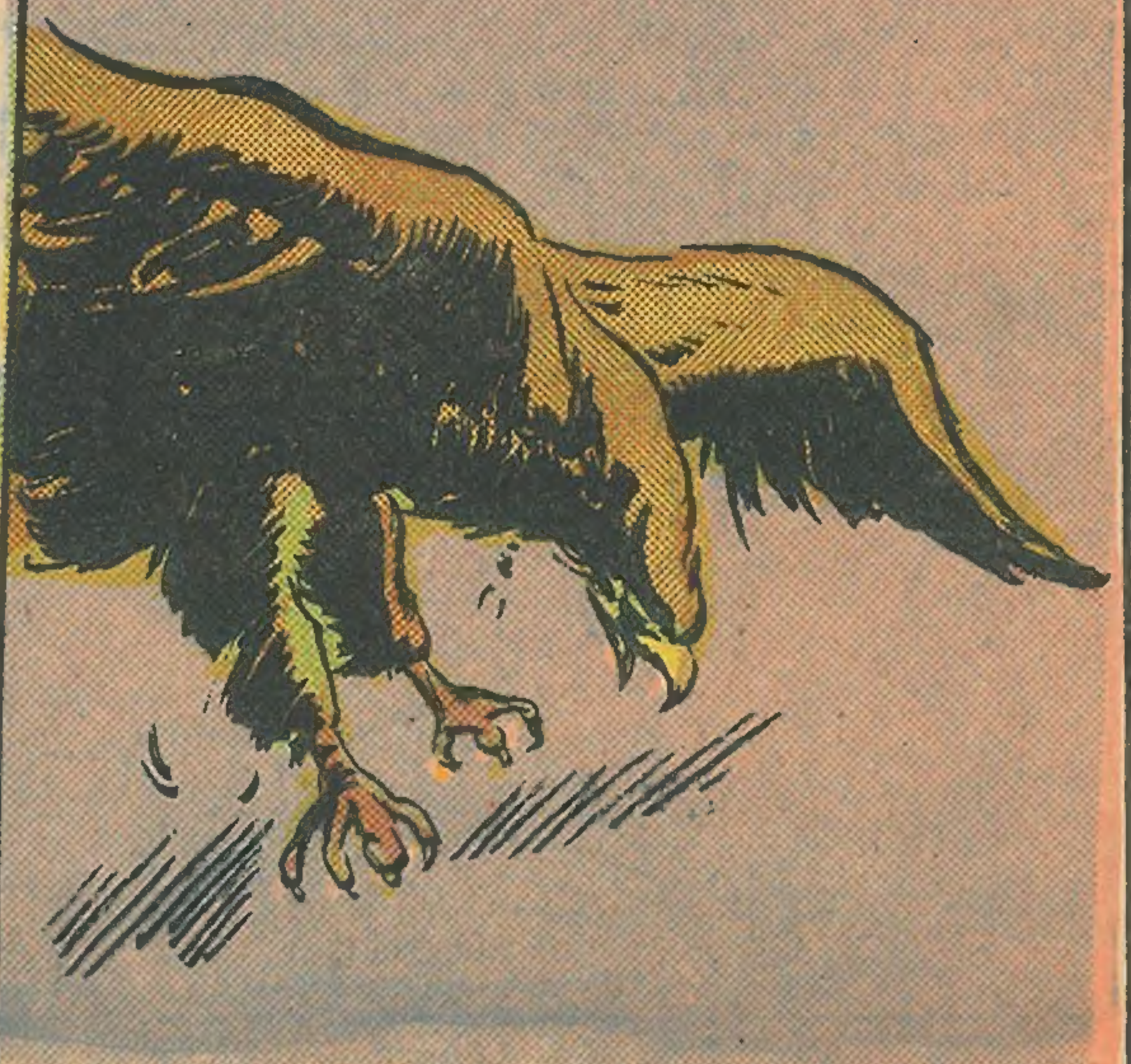

BU SIRADA ADAR, BAHÇEDE DOLAŞAN HAYDUT REİSİNİN ÜZERİNE ATILDI.

PİŞ HAYVAN

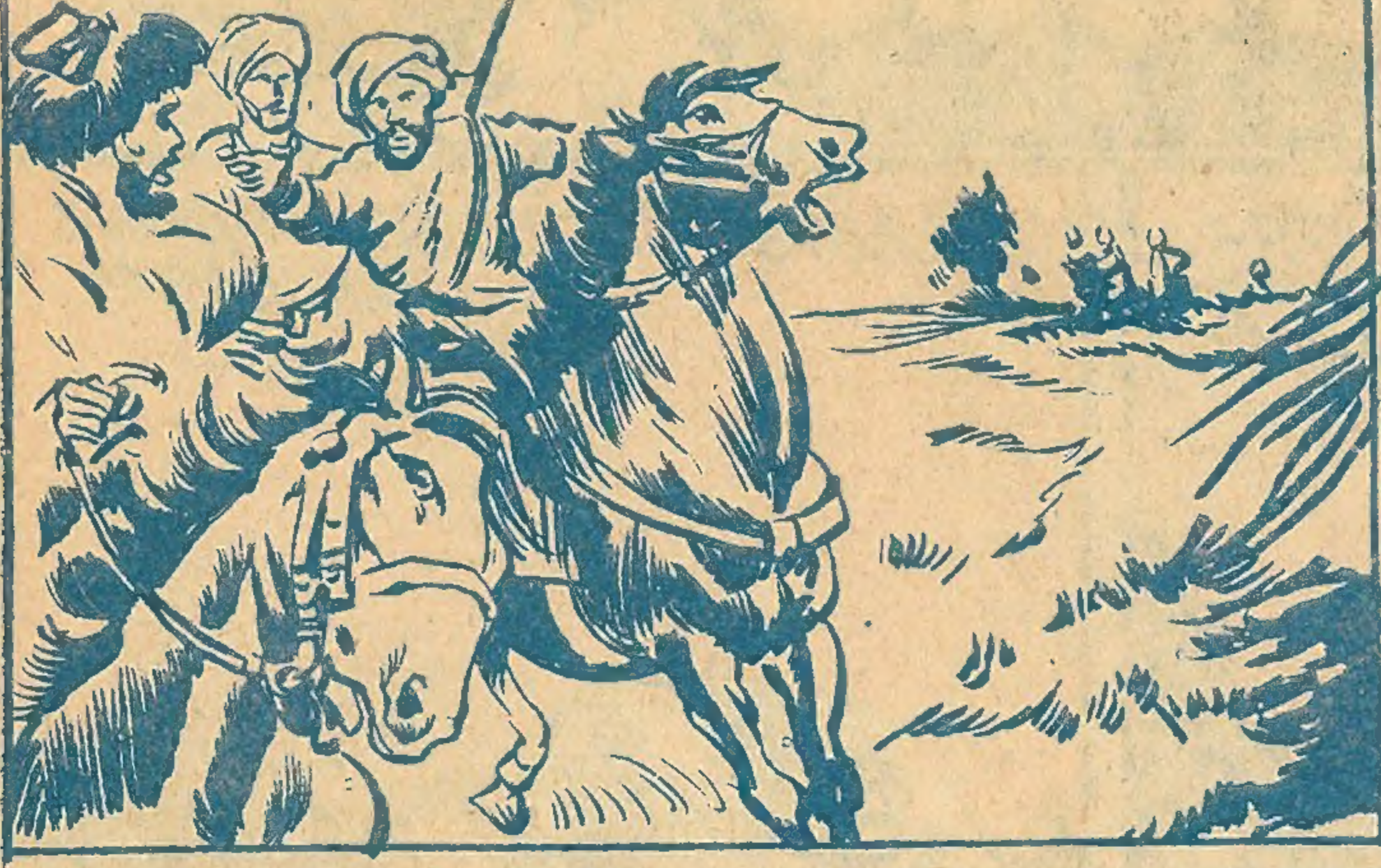

HAYDUT REİSİ ADARI YARALADI. KOCA KARTAL HÜCUMDAN VAZ GEÇTİ ORADAN AYRILDI.

HAYDUTLAR YÜKTE HAFİF BAHADA
EİR NE BULDULARSA ALIP GİDERLER
KEN UZAKTAN GELEN ATILAR GÖR.
DÜLER.

6/2

DİKKAT.. HAZİR OLUN
İLK İŞARETTE ATEŞ
EDECEKSİNİZ.

ATEŞ ETMEDİLER.. ÇÜNKÜ LADY KÜRZON
ORMANLARIN RACASINI TANINIŞTI.

BRAMUR!
BRAMUR!

HAYDUTLARIN REİSİ ATINDAN İNDİ VE LADY
KÜRZONA BAKTI.

ALLAHIM.. BANA YAR-
DIM ET.. İMKANI YOK.

HAYDUTLAR KADININ ETRAFINI ÇE-
VİRDİLER. LADY KÜRZON BİRİNİN
ÖNÜNDE SARIŞIN BİR KIZ GÖRDÜ
BİR GİĞLİK ATTI.

ORORE!

İRİS
LADY
KÜRZO.
NUN
KAĞIRI-
LAN KIZI
ORORE-
NİN TA
KENDİ-
SİYDİ.
LADY
DERDİNİ
ANLAT-
MAK İS-
TEDİ
BECE-
REMEDİ.

ALLAHIM.. İNŞALLAH
BU DÜĞERÜ DEĞİLDİR.
YOKSA... SAHİYE
BÜTÜN DÜNYAYI YA-
KIP YIKARIM.

ARKASINDAN BİR
SES TEHDİDİNE
CEVAP VERDİ.

BRAMUR.. ATLA
ATINA.. SENİN.
LE ÇARPIŞACA.
ĞİZ.

103/2

ELMAS LADY KÜRZONUN İMDADI.
NA YETİŞTİ.

ÜÇ NEFES
ALMADAN
SENİ
GEBER-
TECE-
GİM

ALLAH NE YAZMIŞSA
O OLACAK.. ÇIK

ELMAS KILICINI ÇEKTİ

ALLAH KOLUMA KUVVET
KILICIMA ADALET VERSİN

ARKASI VAR

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarı: *Kemalettin Tuğcu*

SAYI : 3

Dimosteni pek fena bozulmuştu. Prenses bir iki defa yüzüne baktı ve sonra pek güzel bildiği bir Türkçe ile bana hitap etti:

— Olga Kozmitidis bana sizin asil ve temiz ruhlu bir insan olduğunuzu anlattı. Geçen sene geçen hâdiseyi biliyorum. Bu hareketiniz asilânedir. Bu kimsesiz kızın ricası üzerine sizin diyetinizi vererek almak istedim. Bir küçük iyiliğiniz bugün sizi kurtarıyor. Size hürriyetinizi iade edeceğim.

Bundan daha veciz ve asil bir hareket olamazdı. Tekrar baş kestim ve kendisine şöyle hitap ettim:

— Asil Prenses İren Paleolog, bir esir gibi hizmetinizde bulunmak benim için bir şereftir. Bugün diyetimi size ödiyecek veya başkasından isteyecek halde değilim. Etrafımda beni öldürmek isteyenler var. Bir müddet olsun beni bir esir gibi kullanmanızı asaletinizden beklerim. Himayeniz altında daha rahat ve emniyet içinde yaşayacağım.

İren güzel gözlerini biraz fazlasıyla açarak:

— Nasıl, dedi. Hürriyetinizi istemiyor musunuz?

— Şerefli hizmetinizde bulunmak hürriyet kadar kıymetlidir.

Kız acı bir gülümseme ile:

— Çok yazık, dedi. Artık ben sadece bir Matmazel İrenim ve bunun daha başka türlü olduğunu da istemiyorum.

— Şahsınızda toplanan esalet ve pâk alnınızdaki ihtişam bir kraliçelikten daha değersiz değildir.

— Sizin çok iyi bir ailenin ferdi olduğunuzu görüyorum.

— Eski bir aileden, küçük bir tüccarın oğluyum.

— Sizi alakoyacağım için üzülüyorum.

— Sayın Prenses, karşınızda paranızla aldığınız bir esir vardır. Emrinizde kalmağı bir şeref ve kurtuluş sayıyor. Siz ki onun canına sahipsiniz. Dilediğiniz gibi hareket ediniz.

İren derin bir üzüntü ile sordu:

— Düşmanlarınız var şu halde.

— Evet, hem Mehmet Beyin ordusunda, hem de Bizansta.

— Peki.

İren benimle konuşmağı birtirdi ve esirciye doğru ilerledi. Onun uzattığı imzalı kâğıdı aldı:

— Size iki yüz elli altını şimdi getirecekler, dedi.

Dimosteniye de dönerek:

— Bu delikanlıyı hırpalamamanızı ve kendisini bir misafir saymanızı istiyorum. Diyerek bir baş hareketiyle selâmladı ve geldiği gibi çıkıp gitti.

BİZANS HAZIRLANIYOR

Benim için pek zahmetli bir hayat başlamıştı. Koskoca binanın altı soğuk ve nemli koridorlardan ibaretti. Burada hiçbir ateş yanmıyor, ve Dimosteniden başka hemen hiçbir insan yüzü görünüyordu.

İrenin bir misafir gibi muamele görmemi emretmesine rağmen Dimosteni beni öldürmek istiyordu. Bunu bir silâhla yapamıyacağı için eziyetlerle işe girişiyordu. Her seye göz yummak, yavaş yavaş şehir içinde bir hürriyet kazanmak ve İrenin nüfuzundan faydalanmak istiyordum.

Yattığım yer ıslaktı. Küf kokuyordu. Bütün gün o sonsuz gibi görülen koridorları süpürüyor, sularla yıkıyordum. Bana bir çocuğa bile yetişmeyecek kadar yiyecek veriliyordu. Bu yiyeceği bazen büsbütün unutuyorlardı.

Koridorlarda en küçük bir göp bulunması kırbaçlanmak için bir sebepti. Pek hırslı ve merhametsiz davranan Dimosteni ne zaman bana iş gösterirse mutlaka elinde üç sırimın ucuna kursunlar ilâstirilmiş kısa bir kırbaç bulunur ve onu

ladığım için büyük binanın içinde olup bitenleri duyuyordum.

İrenin şehir duvarları dışında bulunan çiftliği Mehmet Beyin adamları tarafından yağma edilmiş. Artık en büyük geçim vasıtası olan bu çiftlikten bir şey gelmiyormuş. İmparator şehirde bulunan bütün yiyeceklerin bildirilmesini istemiş. Depolar ve mağazalar kapanıyor, uzun süreceği anlaşılan kuşatmada aç kalmamak için mümkün olan tedbir alınıyormuş.

Paleologların şahsi malı olan şehirdeki iki mağazadan birisi de kapanmış. İren kendisine İtalyaya kaçmak için yapılan teklifi reddetmiş.

Büyük mutfakta çalışan üç kâdından ikisi ayrılmış gitti. Artık ancak beş kişilik yemek pişiyordu. Ben gümüş kaplar içine konulan bu yemekleri büyük bir tabla ile

Dimosteni her fırsatta bana eziyet ediyordu.

ikinci kata çıkartıyordum. Koca binanın içinde İrenle Olga ve bir de yaşlı bir kadın kalmıştı.

Havaların açtığı ve karların eridiği bir günde Dimosteni beni peşine taktı. Büyük bir sepet içinde bir takım eşyayı bana yükletmişti. Yeni öğrenmiş gibi yavaş yavaş Rumca konuşuyordum.

İren kıymetli bazı eşyayı sattırarak para yaptırıyor ve bununla yiyecek alırtıyordu. Galatadan gelen Venedikli ve Cenevizli tücarlarda her ne aranırsa bulunuyordu. Fakat onlar bunları beş on misli yüksek paraya satıyorlardı.

İlk defa şehre çıktığımız o gün

Dimosteni Bartolome adında bir ahçının büyük dükkânına uğradı. Burada her çeşit milletten insan bulunuyor, şarap içiyor ve büyük gürültülerle münakaşa ediyorlardı.

Karanlık bir köşeden konuşanları dinlediğim sırada Dimosteni durmadan şarap içti ve bir şeyler yedi. Nihayet onun sızdığını gördüm.

Gemiciler iki taraflı olmuşlardı. Beni geldiği anlaşılan bir gemici:

— Bizans Osmanlı ordularına karşı dayanamayacaktır, diyordu. Bin yıl önce yapılan bu kale duvarları büyük topların karşısında eriyecek. İçeride hâlâ kilise kavgası hâlâ birbirini çekememezlik var. Türkler Bosforos'u (Boğaz-ı) tuttular. Oradan kuş bile uçurmuyorlar. (Pontöksen (Kara-deniz) den yiyecek gelemiyor. Papadan asker istendi, o Kardinal İzidoru yolladı. Düşman duvarların dibine geldi, fakat mezhep kavgaları bitmedi.

Karşıdan birisi haykırdı:

— Sen ne diyorsun. Türkler bu şehre giremez. Yıldırım Beyazıt ta giremedi. Murat Bey de giremedi. Mehmet Bey kapılardan girse bile Ayasofyanın önünden geriye dönecek, bütün ordusu Panayanın önünden kaçacaktır.

Bu düşünceye sığınan insanlar çoktu. Yavaş yavaş konuşma kavgasına şekline alıyor toprak bardaklar havada uçuşuyor ve Bartolome aramak için uğraşıyordu.

Bu gürültü arasında uyanan Dimosteniye tekrar sızmağı bırakmadım. Fazla sarhoş olduğu için bana ilk defa iyi muamele ederek çocuğum dedi. Hava epeyce kararmıştı. Buna rağmen sokaklar taş, direk ve çamur taşıyan Bizanslılarla doluydu.

O günden sonra, sık sık esya satmağı gittik. İki gümüş takım alıyor, bir torba kuru sebze ile dönüyorduk. Her defasında da Dimosteni şarap içiyordu.

Onun sattığı ve aldığı şeylerden kendisine büyük bir pay ayırdığını anlıyordum. Beş, altı günde bir birkaç lirayı bodrum katının altındaki şarap mahzeninde bir köşeye saklıyordu.

Bir gün yalnız olarak çıktı. Fakat taşlıkları temizlerken onun, elinden elmasla işlenmiş, çok kıymetli bir hançeri yere düşürdüğünü gördüm. Bunu hemen aldı ve çıkıp gitti.

Uzun müddet gelmeyeceğini bildiğim için mahzene indim. Onun paralarını sakladığı yerde, bir küçük demir kapak vardı. Kapağı kaldırdım. Bir insanın ancak taşıyacağı ağırlıkta altın ve içlerinde elmas yüzükler, küpeler bulunduğunu gördüm.

Asil bir terbiye ile herkese inanan Prenses İreni bu adam kendi hesabına uzun zamandan beri soyuyordu.

Binanın geniş bahçesini kazıyor ve mümkün olduğu kadar sebze, patates dikiyordum. Mart güneşinin ısıttığı topraktan filizler fışkırıyordu. Artık mutfakta uzun boylu iş kalmamıştı. Günlerini yüksek duvarlarla kaplı bahçede geçiriyordu.

Bahçede meyve ve süs ağaçları da vardı.

Paleologlara büyük hizmetler ettiği iddiasında bulunan bu zalim ve kendi hesabına çalışan adam müfsit ve dejenere Bizanslı tipinin tam bir örneği idi.

O akşam onu pek neşesiz gördüm. Yukarıya çıkarak İrenle görüştü. İndiği zaman büyük bir iş başarmış kadar memnun görünüyordu.

(Arkası var)

BENİ ASMAK SİZ DE
BİR SABİT FİKİR
HALİNE GELMİŞ..
HEP BENİ ASMAK KES-
MEKTEN BAHSEDİYOR-
SUNUZ.

FIRTINA KAPTA..
Nİ KURTARMAK
İÇİN Mİ SİZİNLE
EVLENECE-
GİM?

SİZ BENİM İÇİN Ü-
ZÜLMİYİN.. BEN
KENDİMİ PRİVA Dİ-
REKLERİNDEN KO-
RURUM.

MADRAS!
SÖZÜNÜ-
ZÜN İMKÂN-
SIZLIĞINI AN-
LADINIZ MI?

SİZE ÖYLE GELİR
AMA BENCE ÖYLE
DEĞİL.. SİZE YARIN
SABAHA KADAR MÜH-
LET VERİYORUM.
ARKADAŞINIZI
KURTARMAK İSTER-
SENİZ, EVET, DEYİN

KARARIMI
SİZE SÖY-
LEMİŞ BÜ-
LÜNÜYO-
RUM.

ADALAR KRALİÇESİ

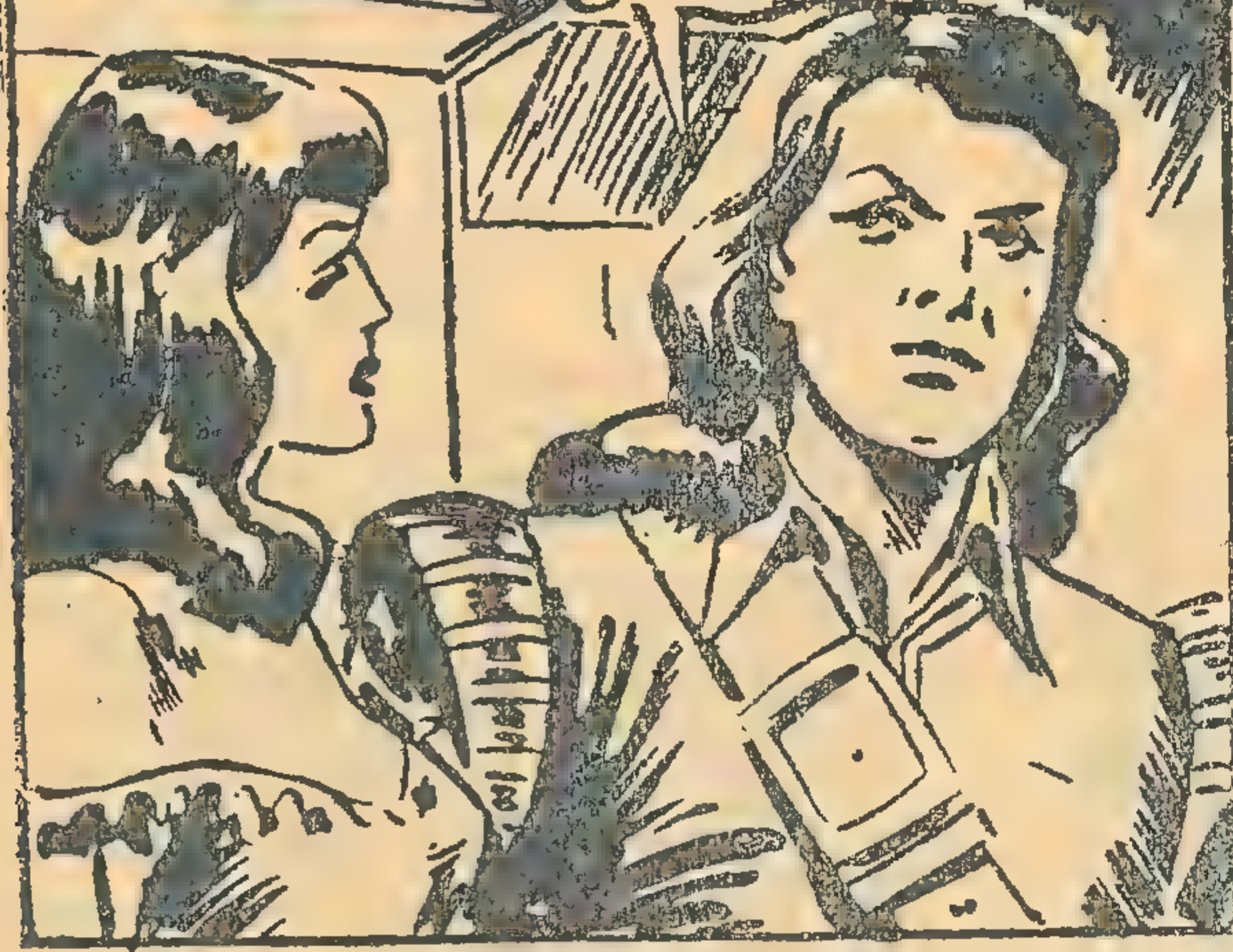
PEKİ SİZİ BU GEMİDE KALMA.. KENDİMİ DENİZE
YA ZORLASAM NE YAPARSINIZ. ATARIM.

DENİZE İLK
ÖNCE REİSİN..
CESEDİ ATILACAK. SİZE YAR-
NA KADAR MÜHLET..

MADRAS ÇIKTI.. BİRBİRLERİNE BAK-
TILAR..
ADAM ÇIL-
DIRMIŞ.. HİÇ
ONUNLA EVLE-
NİR MİYİM?

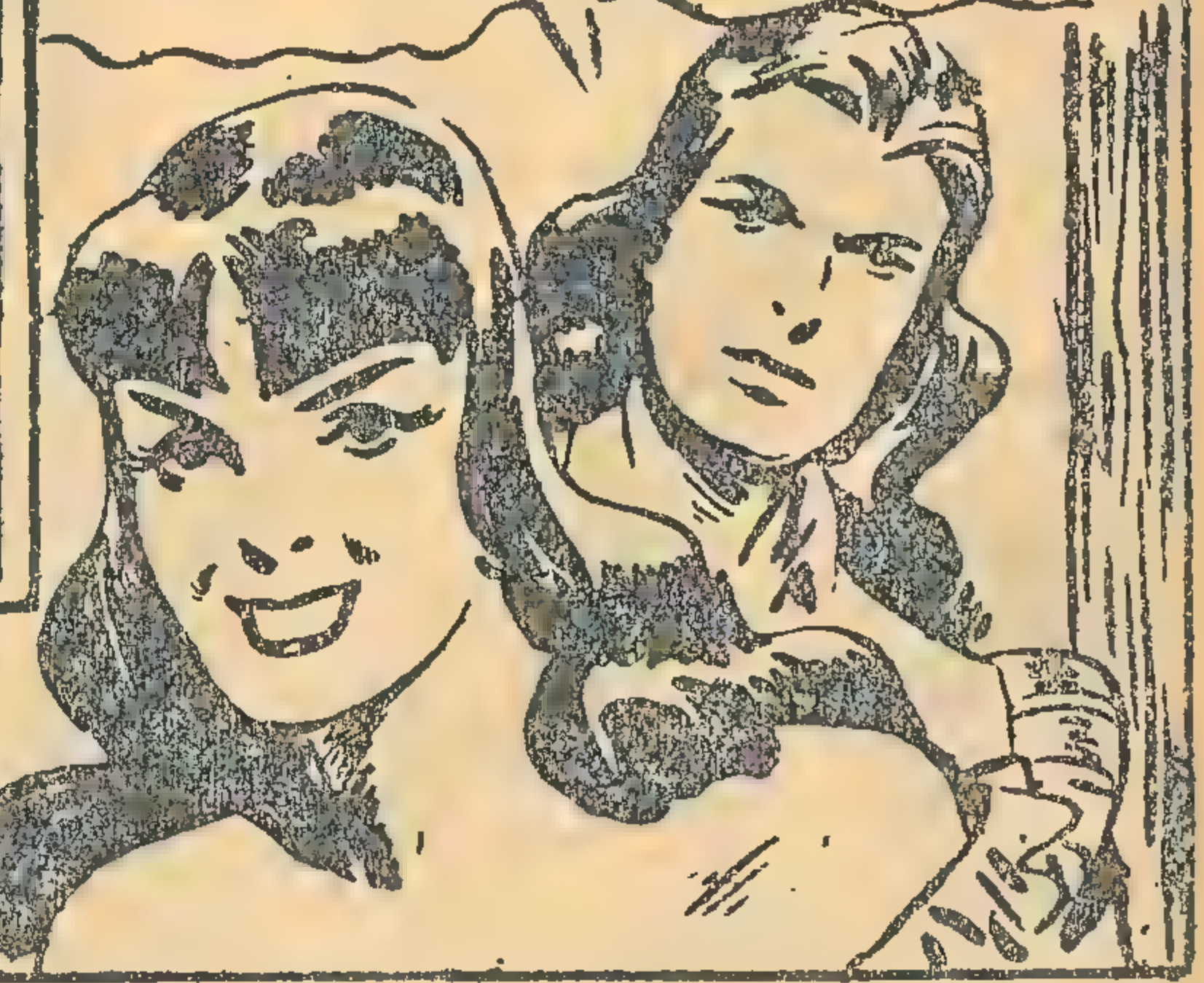
BENCE ÖY-
LE DEĞİL MAJES-
TE.. SİZİ GÖRDÜK-
TEN SONRA HER
ERKEK MADRAS
GİBİ DÜŞÜNÜR.

REİS SİZ BENİM
İÇİN NELER YAPMA-
DINIZ... KAÇ DEFA
HAYATIMI KURTAR-
DINIZ. FAKAT BEN..

HAYIR MAJESTE.. GÜLMİYİNİZ
RICA EDERİM. YARIN SABA..
HA KADAR BU İŞE BİR
ÇARE BULALIM.. HAKİKATEN
VAZİYET ÇOK VAHİM..

ÇOK MÜTEESSİRİM.. AMA
ELİMDEN GÜLMekten
BAŞKA HİÇBİR ŞEY GEL-
MİYOR. BEN O KORSANIN
KARISI HA..

MAJESTE, BENİ
YELKEN DİREĞİN
DE SALLANIRKEN
GÖRÜNCE DE
GÜLECEK MİSİ-
NİZ?

NE YA..
PAYIM.. BEN
PEK KORKU
BİLMEM

DOĞRUSU BEN DE O HERİFİN ZAYIF
DAMARINI ÖĞRENDİM. BAKALIM KUR-
NAZLIKLA ONU MAĞLUP ET-
MEĞE MUVAFFAK OLABİLE-
CEK MİYİM?

ARKASI VAR.

Koruyucu Melek ^{yazarı:} F. Demiray

Ta Erenköyünden kalkıp İstanbuldaki işine gitmekteki güçlüğü ve zaman kaybını ileriye sürüp şehre taşınmakta ısrar ettiği halde, bitişik köşke güzel ve genç bir kadın taşınınca dilini tutmuştu.

Daha evliliklerinin üçüncü yılında bulunuyorlardı. Bir buçuk yaşında bir kızları vardı. Perihan hem çocuğuna, hem de evinin işine bakıyordu. Köşk onundu. Babasından kalmıştı. İçinde iyi, kötü birçok aile hatırası ihtiyarlarına, çocukluğuna ait eşya vardı. Köşkten ayrılmak onun için bütün bir aileden ayrılmak, gurbete gitmek olacaktı.

Fakat kocasının hatırını saydığı, onu sevdiği için itiraz etmemiş:

— Nasıl istersen öyle yap Nedim, demişti.

Onun temiz kalbi, sükûneti, nezaketi ile Nedimin halleri taban tabana zitti. Bu zamanda evi olan, meyasından istifade edilen bahgesi olan tutumlu, evine bağlı bir nimetken, Nedim bu nimete eriştikten sonra kıymet bilmez olmuştu..

Yeni komşu pek oynak bir kadındı. Kocasını yaşlıca bir kaptandı. Bazen haftalarca süren deniz yolculuklarına çıkıyor, dönüşte kadına gittiği yerlerden nadide hediyeler getiriyordu. Evinde ve karısının yanında doğru dürüst iki gece kalamıyan zavallı kaptan pek fena aldatılıyordu.

Kimseye inanmıyan ve kimseyi kötülemyen Perihan, kaptanın seferde bulunduğu gecelerde, bitişik köşkün kapalı perdeleri arkasında bazen erkek gölgesi seçmiş ve kaptana çok acımişti.

Eve daima sımurtuk gelen ve yemek yer yemez yatan Nedim şimdi ağzını değiştirmişti:

— Herkes sayfiyeye çikalım diye dört dönüyor, diyordu. Biz ne güzel yazlıktaki köşkü niçin bırakıp gidelim? Öyle değil mi?

Perihan nâçar:

— Evet, diyordu. Öyle.

Fakat bu, köşkü beğenmiş gibi:

— Sen çocuğu unutuncaya kadar ben biraz bahçede dolaşayım. Güzel mehtap var!

Diyişlerdeki sebebi de biliyordu.

Kocasının kendisini bu dereceye kadar kıt zekâlı ve anlayışsız sanması kadar aldattığına inanmasına da üzülüyordu. O, tam gözü kararmış bir erkekti. Belki de kendi hırslarını ister istemez kabul ettirecek kadar insanlıktan ve nezaketten uzaklaşmıştı.

İki köşkün arası on metreden fazla değildi. Bir vakit çok mutasıp insanların yaşadığı bu vakarlı köşkün talihi birden dönmüştü. Kaptanın karısı Bihter, daha rahat eğlenmek için Perihana misafir bile gelmişti. Çocuğu fazla sever görünüyor, onu bazen kucağına alıyor, gösterdiği bu yakınlıkla bu masum kadının kocasıyla tehlikesizce sevişmek yolunu buluyordu.

Perihan onları ay ışığında öpürken gördü. Sanki yüreğine bir hançer saplandı. Bazen kocasının eve gelirken birbirine pek yakın olan bahçe kapılarından, kaptanın bahçe kapısına küçük bir paket bıraktığını da görüyordu. Gönül almak için bir hediye. Ya şeker, ya çikolata, veya kimbilir...

Karı koca ayrı odada yatıyorlardı. Bey çocuğun ağlamasından rahatsız olup huysuzlandığı için

böyle istemişti. Geceleri olsun başını dinliyecek.

Böyle olduğu için mehtap gezintisinden hangi saatte döndüğünü Perihan göremiyordu. Kocasını da kapıyı açıp odaya bakmazdı.

Üzüntülerle, kışkıranlıklarla, kederle külgeleşen Perihan çocuğun yanına uzanıyor, elbiseleriyle uyuyup kalıyordu.

★

Bir gece yarısıydı. İlk, ay karanlığında bir gece. Nedim Bihterin odasına çıkmıştı. Kendisini aradığı için terslediği karısının müdahale etmeyeceğini biliyordu. Kaptan bir gece evvel köşke gelmiş uzun bir sefer için veda ederek ayrılmıştı. Kadın, misafir erkeği mümkün olduğu kadar ateşlemek için havanın sıcaklığını

bahane ederek soyunup dökünmüştü.

— Seninki şimdi uyumustur değil mi? diye gülüyordu.

— Seninki de Marmara açıklarında. Bizi de aşk melekleri korur.

— Benimki budalanın biri, Fakat senin karının münasebetimizi çakmamasına imkân yok. Benimle konuşurken göz göze gelmek istemiyorsun (Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

50

GEŞANLA GAUVAIN KARŞILAŞTILAR. KAÇANLARI TUTAMAMISLARDI. ATI ALAN ÜSKÜDARI GEÇMİŞTİ.

PEKİ MERDİVEN NEREDE ÇOCUKLAR ÇAYIR ÇAYIR YANACAKLAR. MERDİVEN GELMEDİ KOMUTA-NI M.

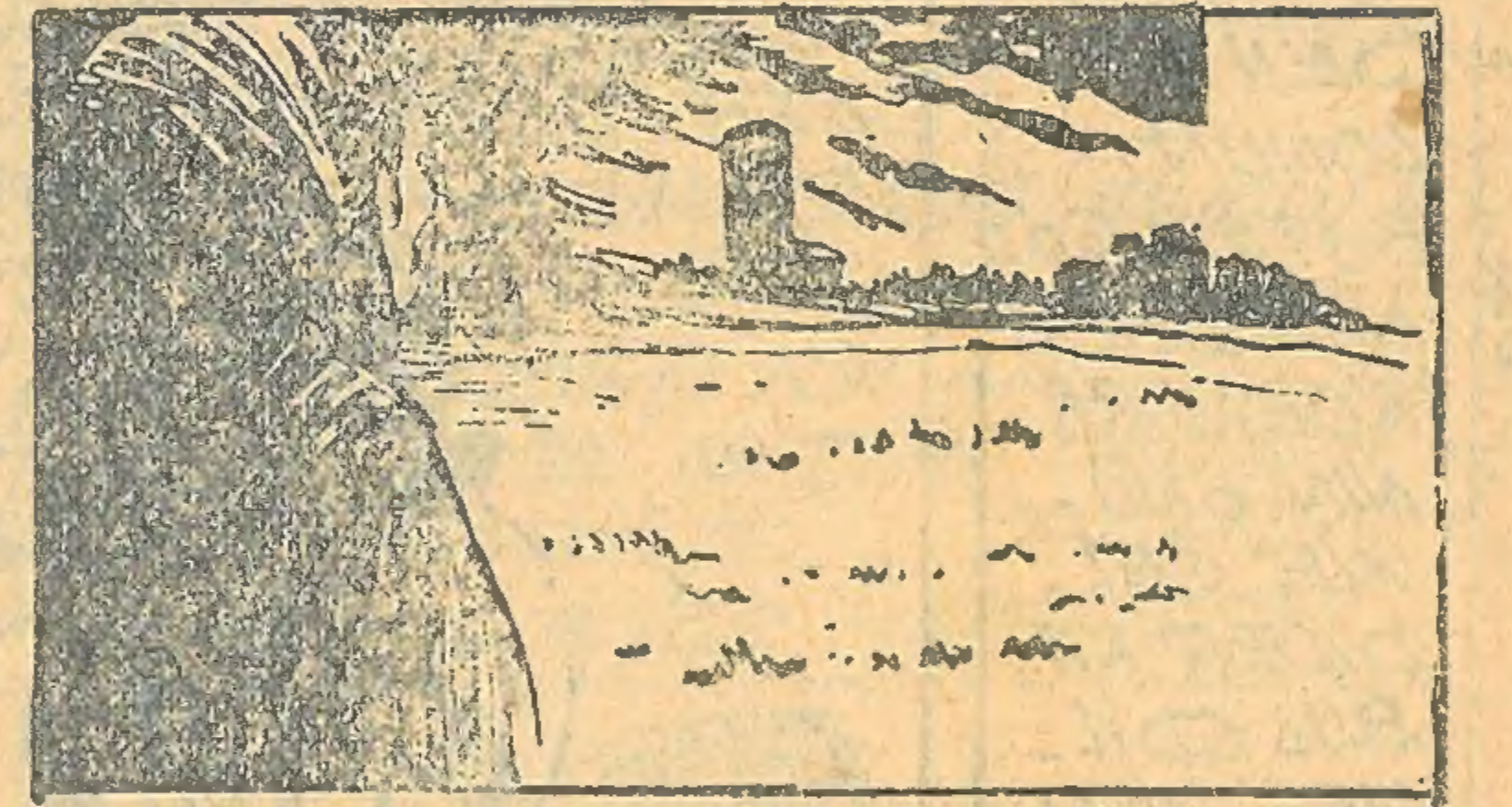
BU SIRADA MARKI, HALKALODAN AYRILDI. YALNIZ BAŞINA KALDI.

SAATİNİ ÇIKARIP BAKTI. ÇALILIĞIN KENARINA GELDİ. AŞAĞIDAKİ BÜYÜK YANGINI GÖRDÜ. BİR ŞEY DÜŞÜNDÜĞÜ BELLİDİ.

BU SIRADA BAŞININ ÜZERİNDE BİR SES DUYDU. SES BİR KADIN SESİDİ DAHA YÜKSEKLERDEN GELİYORDU.

FLEŞAR, ÇOCUKLARININ MAHPUS OLDUĞU KIZENİN ALEV ALEV YANDIĞINI GÖRÜNCE, AYANAMAMIS, FERYADI BASMIŞTI.

BU SIRADA BAŞLARINDA GAUVAIN VE SİMURDEN Dİ. MAK ÜZERE CUMHURİYETÇİ KUVETLER YANGIN KARŞI SINDA ELLERİ KOLLARI BAĞLI KALMIŞTI.

YİRMİ BALTACI ÇOCUKLARIN MAHPUS BULUNDUĞU ODAYA GİDEN KAPİYİ KIRMAK İÇİN HAZIRLANDILAR..

BÜTÜN BALTALAR KIRILDI. DEMİR KAPI : " BANA MİSİN? " BİLE DEMEDİ.

BU KAPİYİ ANCAK TOP GÜLLESİ AÇABİLİR.. O DA BURAYA ÇIKMAZ. PERİNE OLACAK.

KAPI YALNIZ ANAHTAR İLE AÇILABİLİRDİ.

ÇOCUKLARI ANCAK MARKI LANTONAK KUR-TARABİLİR.

GELİYORUM..

TAM BU SIRADA UMULMADIK BİR HADİSE OLDU. MERDİVENLERDEN MARKI LANTONAK ÇIKAGELDİ. GAUVAIN'IN YANINDAN GEÇTİ. ARKASI VAR.

DEMİK İNGİLİZLER
BİZİM KORSANLARA
BU OYUNU OYNADILAR.
İNTİKAMIMIZI ALMAK
BANA DÜŞÜYOR. BRI-
GANTIN GİT KLEGERE
HABER VER ÇIKIYORUZ?

KORSANLAR KRALI

KORMORAN No: 4

BRİGANTIN KASA
BAYI ÇINLATMAĞA
BAŞLADI:

KORMORAN YİNE
DENİZE AÇILACAK.
ADAM
ARI-
YOK

BU HA-
BER BÜ-
TÜN KA-
SABADA
BİR BOMBA
GİBİ PAT-
LADI.

İNGİLİZ-
LERDEN
YEDİKLE-
Rİ DAYA-
ĞIN KUY-
RUK ACISI
GEÇME-
MİŞTİ.

BU İŞE EN FAZLA
SEVİNEN KLEGER
ONUN İÇİN ESAS

KORSAN-
LAR KRA-
LINN YE-
NİDEN DE-
NİZE AÇIL-
MASINDI

SEN MA-
LONUN
BÜTÜN GÖ-
NÜLLÜLERİ
KORMORA-
NIN ÖNÜ-
NE GEL-
DİLER KA-
BİLEDİL-
MEK İÇİN
HEPSİ CAN
ATİYOR-
LARDI.

OO.. SEN MİSİN LÖMÖR
YİNE ESKİ KÜNETİN?
YERİNDE Mİ? BU SE-
FER İYİ YURUŞACAĞIZ

SENİNLE CE-
HENNEMİN Dİ-
BİNE BİLE Gİ-
DERİM.

GELENLERİN HEPSİNİ TA-
NİYORDU. BİR TANESİNİ
BEĞENMEDİ. KORKAKLARI
FAKAT KAPTAN
GEMİNDE İŞ-
TEMİYORUM.

KORMORANLA BRİGAN-
TIN ÜÇ GÜN DURUP
DİNLENMEDEN GEMİ-
NİN ANBARINI DOLDUR-
DULAR.

HAZIRIZ
KAPTAN

EVET HAZI-
RIZ. ESKİSİ
GİBİ..

BİR
AN MİR-
SEDEŞE
VERDİĞİ
SÖZÜ
HATIRLA-
DI..

ÇUNALI OMUZA VURDUK..
SEFERE ÇIKIYORUZ.
KEYFİMİZ YERİNDE..

O AKŞAM İNGİLİZLERİN
BATIRDIĞI GEMİLERDEN
GELEN İKİ TAYFA BAŞLA-
RINDAN GEÇENLERİ AN-
LATTILAR.

153

O GECE KORSANLAR GEÇ-
VAKTE KADAR AKONKA-
GADA MEŞGUL OLDULAR.

ARKASI VAR.

temiyor. Fakat nezaketini de hiç bırakmıyor. Onun yerinde başka bir kadın olsaydı kıyametler kopardı.

— Bence bir kadın çocuğunu doğurduktan sonra yarı yarıya kocasından ayrılmış demektir. Bu böyledir ve böyle olmalıdır.

— Erkekçe bir felsefe.

Konuşmak için buluşmamışlardı. Bunu ikisi de düşünerek Perihanın köşkünün tarafındaki odaya geçtiler. Nedim birden duraladı. Cama bir şey çarpmıştı. Sonra bir daha. Karanlık odada pencereye sokulup perdeyi araladı. Pencerenin altında beyazlı bir gölge vardı. Eğilip kalkıyor, yerden aldığı bir şeyleri pencereye atıyor ve:

— Nedim, Nedim, diye sesleniyordu.

Nedim telaşla döndü:

— Perihan beni çağırıyor.

İkisi de donup kalmışlardı. Perihan ilk defa müdahale ediyordu. Kadın:

— Git, dedi.

Erkek:

— Giderim amma alacağı olsun! dedi.

Merdivenleri indi, duvar yakınından bahçeye girdi. Bakındı. Karısı yoktu. Yürüyüp köşke girdi. Tam bu sırada bitişik köşkte çığlıklar, gürültüler duydu. Erkek sesleri bitişik köşkü sarmıştı.

Nedim bir şeyler anladı. Şaşkınlıkla karısının odasına daldı. O yatağın üstünde avuçları yüzüne kapalı ağılıyordu. Nedim sordu:

— Ne oldu Perihan?

Karısı hıçkırıklarına karıştırarak anlattı:

— Kaç gündür köşkün etrafında bir gemici dolayıyordu. Köşkü gözetlediğini anlamışım. Bu akşam, sen Bihter hanımın yanına gidince yine uzakta gölgeler gördüm. Seni yüzliyememiştin. Fakat kaptanın gitmiş gibi yapıp eve döneceğini düşündüm. Dayanamadım. Rahatımı kaçırdım Nedim. Affedersin.

Bitişik köşkte kaba sesler, gürültüler artar, her taraf aranırken Nedim yerin dibine geçiyordu:

— Perihan, demek sen bile bile tahammül ediyordun?

— Ne yapayım? Tahammül ediyordum amma sen bir de bana sor.

SİYAH PELERİNLİ ADAM

(4. sayfadan devam)

— Bunu ben de düşündüm, dedi.

Kardinal, Dominiken papazının omuzundan tuttu:

— Demek düşündün? Peki neden? diye sorulmasını tamamlamadı...

Frey Juan başını sallıyarak cevap verdi.

— Eğer bir mahkûm aleyhinde deliller fazla ise, mahkûmenin tekrar iadesi hiçbir zaman geç değildir...

— Bunu ben de biliyorum... Fakat bu meselede... Bunu kim kurcalayacak?...

— Sizin Don Pedro'nun yahut benim düşmanlarımdan herhangi birisi hatamızı farkederek düzeltmeğe kalkacaktır...

— Bu tehlikeleri göze almamız lâzım...

— Evet, muhakkak... Birisi daha var. Şahit Frey Lui Toledo...

Kardinal ona baktı:

— Frey Lui Toledo mu? Fakat büyüclük mevzuunda ısrar eden o değil mi?

Elini çekti...

(Arkası var)

ALNIMIN

YAZISI

YARGIÇ UZUN UZUN KLERE BAKTI. SONRA..

YARGIÇ HEYETİNİN
KARAR VERMESİN
KOLAYLAŞTIRA-
CAK HER ŞAHİDİ
DİNLEMEK ZORUN.
DAYIZ. SENİ DİN-
LİYORUZ KIZIM.

19/1

BÜTÜN KANDIRICILIĞINÜS.
TÜNDEYDİ. NEREDE OL-
DUĞUNU UNUTMUŞ
YALAN BİLE SÖY-
LÜYORDU.

BU SUĞU İŞLEMESİNE İM.
KAN YOKTUR SAYIN YAR-
GIÇLAR! BABAM YARALAN
DİĞİ SİRADA YANSEN BE-
NİM YANIMDAYDI..

○ DA SİZİN GİBİ NAMUSLU
BİR İNSANDIR. BU HAREKETİ
ONUN YAPMASINA İMKÂN YOK-
TUR. YALVARIRIM BANA İNA-
NINIZ..

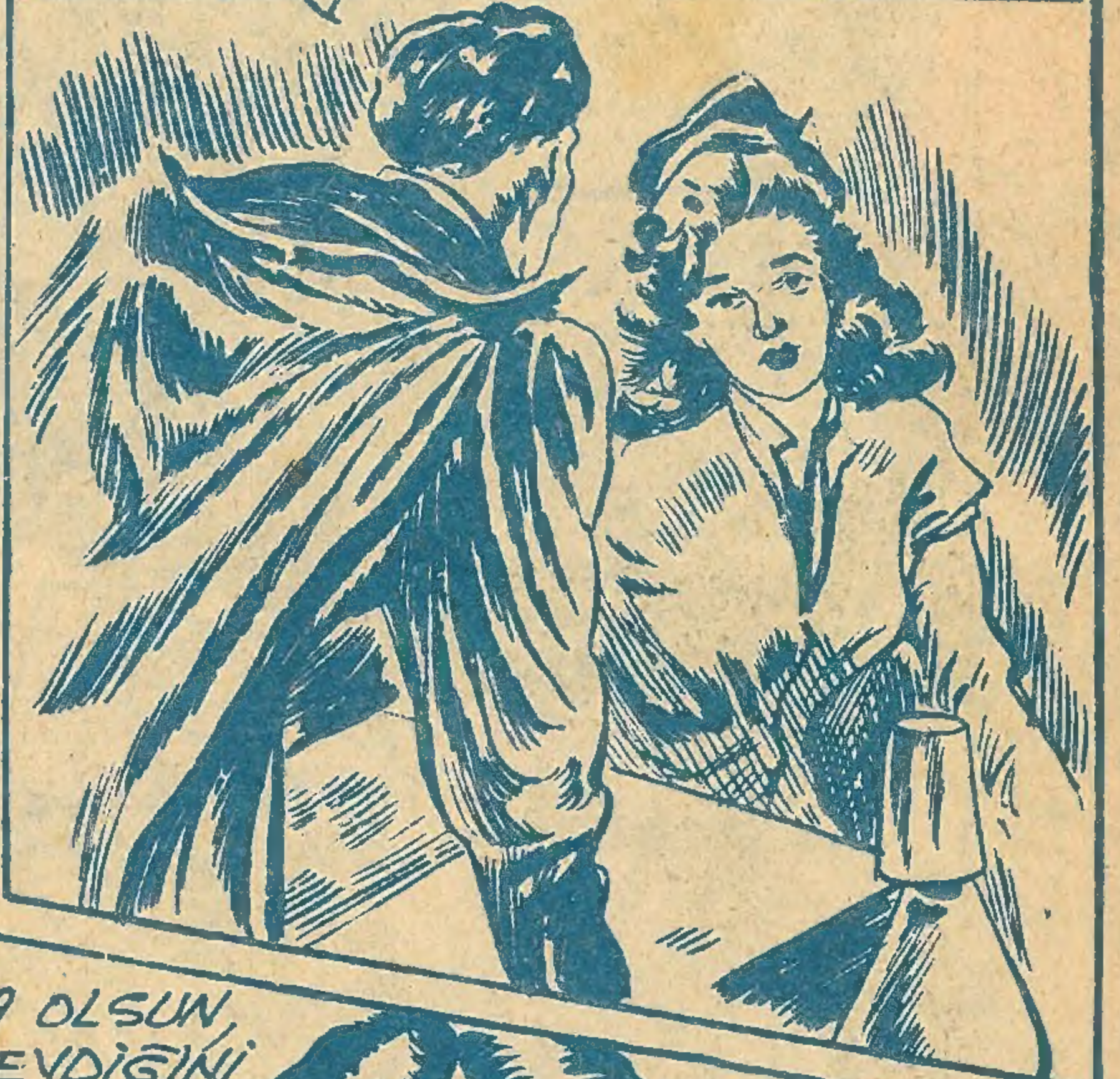
PEKİ MATMAZEL GECE-
NİN BU SAATİNDE NEREDE
İDİLER?

EVDE ODA İDAYDIM.
YANIMDAN AYRILDI-
ĞI ZAMAN BABAMI
KANLAR İÇİNDE GÖR-
MÜŞ..

SANCI YİNE
SÖZE KARIŞTI:

BU AŞK ROMANLARINI HATIRLATI-
YOR.. BU DOĞRU BİLE OLSA JÜRİ
HEYETİ SEVEN BİR KADININ ŞEHA-
DETİNİ NASIL NAZARI İTİBARA ALA-
BİLİR. MATMAZEL.. SÖLEYİNİZ...
SANIĞI SEVİYOR MUSUNUZ?

BÜTÜN DİNLEYİCİLER
PUT KESİLMİŞTİ. KLER,
BENİ SEVDİĞİNİ SÖYLESE ŞEHADE-
Tİ NAZARI İTİBARA ALINMIYACAK
SEVMEDİĞİNİ SÖYLESE
BENİM VAZİYETİM KÖTÜ-
LEŞECEKTİ.

BEN HER NE
BAHÂSINA OLURSA OLSUN
KLERİN BENİ SEVDİĞİNİ
SÖYLEMESİNİ İSTİYOR-
DUM. SAFİ KULAK
KESİLMİŞTİM..

KLER BİRAZ TEREDDÜTTEN
SONRA BEKLENİLEN CEVABI
VERDİ.

EVEY SEVİYORUM.
DAHA DİNECEĞİNİZ
VAR MI? SEVİYORUM
İŞTE... SEVİYORUM

BİNBİR ROMAN

HAYATIMDAN
MEMNUNDUM.
DÜNYA ARTIK
BANA VİZ GE-
LİYORDU.

19/2

HAKİKATİ SÖYLÜ-
YORUM. ONU SEV-
MESEYDİM BİLE
YİNE DOĞRUYU
SÖYLERDİM.

DEMİK SEVİYORSUNUZ
BÜTÜN ÖĞRENMEK İSTEDİ-
ĞİM DE BUYDU.. KARAR
YARGIN HEYETİNİNDİR.

SIRA
MÜDAFAA
AVUKATINA GEL-
MİŞTİ. DERÜ KALKTI.

SAYIN YARGIĞLAR! BÜTÜN DELİL-
LER SANIĞIN SUĞLU OLDUĞUNU GÖS-
TERİYOR. YALNIZ SANIĞIN BU
İŞİ HİDDET KİN VE GARAZLA
YAPTIĞI VE BU HİSLERİNİN
KANIGILANDIĞI BİR HAKİ-
KATTIR.....

BU
SIRADA
DERÜ BANA
DÖNDÜ. ATEŞ
PÜSKÜRÜYORDU.

HAKKINIZ
VAR.. SİZİ MÜŞKÜL
MEVKİDE BIRAKTIM.
FAKAT BENİM BU SUĞU YÜK-
LENME YALANIMA İNANIR-
LAR MI?

BU YAPTIĞINA DELİ
SAĞNASI DERLER..
ÇOCUK BİLE YAPMAZ.
BUNU VAKTİYLE
SÖYLESEYDİN YA.

BİRAZ
STEDE
KLER DUA EDİ-
YORDU.

ALLAHINI!.. NE
OLUR BANA İNAN-
SINLAR.. YALVARI-
RIM ONU BIRAKSINLAR

YARGIĞLAR KARAR
VEREBİLMEK İÇİN CELSEYİ
TATİL ETTİLER.

153/2

ARKASI VAR